

Βρυξέλλες, 6 Ιουνίου 2018
(OR. en)

9622/18

Διοργανικός φάκελος:
2018/0204 (COD)

JUSTCIV 133
EJUSTICE 66
COMER 51
CODEC 932

ΠΡΟΤΑΣΗ

Αποστολέας:	Για τον Γενικό Γραμματέα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ο κ. Jordi AYET PUIGARNAU, Διευθυντής
Ημερομηνία Παραλαβής:	31 Μαΐου 2018
Αποδέκτης:	κ. Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης
Αριθ. εγγρ. Επιτρ.:	COM(2018) 379 final + ANNEX
Θέμα:	Πρόταση ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1393/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί επιδόσεως και κοινοποιήσεως στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις («επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων»)

Διαβιβάζεται συνημμένως στις αντιπροσωπίες το έγγραφο COM(2018) 379 final + ANNEX.

συνημμ.: COM(2018) 379 final + ANNEX

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 31.5.2018
COM(2018) 379 final

2018/0204 (COD)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

**για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1393/2007 του Ευρωπαϊκού
Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί επιδόσεως και κοινοποιήσεως στα κράτη μέλη
δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις («επίδοση ή
κοινοποίηση πράξεων»)**

{SEC(2018) 272 final} - {SWD(2018) 286 final} - {SWD(2018) 287 final}

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

- **Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης**

Ένα από τα καθήκοντα της ΕΕ είναι η ανάπτυξη ενός ευρωπαϊκού χώρου δικαιοσύνης σε αστικές υποθέσεις με βάση τις αρχές της αμοιβαίας εμπιστοσύνης και της αμοιβαίας αναγνώρισης των δικαστικών αποφάσεων. Ο τομέας της δικαιοσύνης απαιτεί τη διασυνοριακή δικαστική συνεργασία. Για τον σκοπό αυτόν, και για να διευκολυνθεί η σωστή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, η ΕΕ έχει θεσπίσει νομοθεσία για τη διασυνοριακή επίδοση και κοινοποίηση δικαστικών πράξεων¹ και για τη συνεργασία κατά τη διεξαγωγή αποδείξεων². Οι σχετικές νομοθετικές πράξεις έχουν καθοριστική σημασία για τη ρύθμιση της δικαστικής συνδρομής μεταξύ των κρατών μελών σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις. Ο κοινός σκοπός τους είναι να διαμορφώσουν ένα αποτελεσματικό πλαίσιο για τη διασυνοριακή δικαστική συνεργασία. Αντικατέστησαν το προηγούμενο διεθνές, πιο περίπλοκο σύστημα των συμβάσεων της Χάγης³ μεταξύ των κρατών μελών⁴.

Αυτή η νομοθεσία που διέπει τη δικαστική συνεργασία έχει ουσιαστικό αντίκτυπο στην καθημερινή ζωή των πολιτών της ΕΕ, είτε πρόκειται για ιδιώτες είτε για επιχειρηματίες. Εφαρμόζεται σε δικαστικές διαδικασίες που έχουν διασυνοριακές επιπτώσεις, όπου η άρτια λειτουργία της είναι απαραίτητη για τη διασφάλιση της πρόσβασης στη δικαιοσύνη και για τη διεξαγωγή δίκαιων δικών (για παράδειγμα, η πλημμελής επίδοση ή κοινοποίηση του εισαγωγικού της δίκης εγγράφου είναι, με μεγάλη διαφορά, ο συχνότερα προβαλλόμενος λόγος για την άρνηση της αναγνώρισης και εκτέλεσης των αποφάσεων⁵). Η αποδοτικότητα του πλαισίου της διεθνούς δικαστικής συνδρομής έχει άμεσο αντίκτυπο στον τρόπο με τον οποίο οι πολίτες που εμπλέκονται σε τέτοιες διασυνοριακές διαφορές αντιλαμβάνονται τη λειτουργία της δικαστικής εξουσίας και του κράτους δικαίου στα κράτη μέλη.

¹ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1393/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, περί επιδόσεως και κοινοποίησεως στα κράτη μέλη δικαστικών και εξώδικων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις («επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων») και κατάργησης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1348/2000 του Συμβουλίου (ΕΕ L 324 της 10.12.2007, σ. 79).

² Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1206/2001 του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2001, για τη συνεργασία μεταξύ των δικαστηρίων των κρατών μελών κατά τη διεξαγωγή αποδείξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 174 της 27.6.2001, σ. 1).

³ Σύμβαση της 15ης Νοεμβρίου 1965 σχετική με την επίδοση και κοινοποίηση στο εξωτερικό δικαστικών και εξώδικων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις· σύμβαση της 18ης Μαρτίου 1970 για τη συλλογή αποδεικτικών στοιχείων στην αλλοδαπή σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις.

⁴ Οι κανονισμοί ισχύουν για όλες τις χώρες της ΕΕ εκτός της Δανίας. Στις 19 Οκτωβρίου 2005 η Δανία συνήψε παράλληλη συμφωνία με την Ευρωπαϊκή Κοινότητα σχετικά με την επίδοση ή κοινοποίηση δικαστικών και εξώδικων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις, η οποία επεκτείνει στη Δανία τις διατάξεις του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων και τα μέτρα εφαρμογής του. Η συμφωνία άρχισε να ισχύει την 1η Ιουλίου 2007. Βλέπε ΕΕ L 300 της 17.11.2005, σ. 55, και ΕΕ L 120 της 5.5.2006, σ. 23.

⁵ Μελέτη αξιολόγησης των εθνικών δικονομικών δικαίων και πρακτικών όσον αφορά τον αντίκτυπο τους στην ελεύθερη κυκλοφορία των δικαστικών αποφάσεων και στην ισοδυναμία και την αποτελεσματικότητα της δικονομικής προστασίας των καταναλωτών βάσει του ενωσιακού δικαίου καταναλωτών (εκπονήθηκε από κοινοπραξία με επικεφαλής το MPI Λουξεμβούργου), τελική έκθεση, Ιούνιος 2017, που διατίθεται στη διεύθυνση <https://publications.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/531ef49a-9768-11e7-b92d-01aa75ed71a1/language-en>, σ. 60-61. Στο εξής αναφέρεται ως «μελέτη MPI του 2017».

Η ομαλή συνεργασία μεταξύ των δικαστηρίων είναι επίσης απαραίτητη για τη σωστή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Το 2018 καταγράφηκαν στην ΕΕ περίπου 3,4 εκατομμύρια αστικές και εμπορικές δικαστικές διαδικασίες που έχουν διασυνοριακές επιπτώσεις⁶. Στις περισσότερες από τις υποθέσεις αυτές (και συγκεκριμένα στις υποθέσεις στις οποίες τουλάχιστον ένας διάδικος διαμένει σε κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο στο οποίο διεξάγεται η διαδικασία), τα δικαστήρια εφαρμόζουν συχνά, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, τον κανονισμό για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων. Αυτό συμβαίνει επειδή συχνά, πέραν του εισαγωγικού της δίκης εγγράφου, πρέπει να επιδοθούν επίσημα και κάποια συμπληρωματικά έγγραφα (όπως οι αποφάσεις που περατώνουν τη διαδικασία). Επιπλέον, η εφαρμογή του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων δεν περιορίζεται στις διαδικασίες ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων, διότι το πεδίο εφαρμογής του καλύπτει και «εξώδικες» πράξεις, η επίδοση ή κοινοποίηση των οποίων μπορεί να προκύψει σε διάφορες εξωδικαστικές διαδικασίες (π.χ. σε υποθέσεις κληρονομικής διαδοχής ενώπιον συμβολαιογράφου ή σε υποθέσεις οικογενειακού δικαίου ενώπιον δημόσιας αρχής) ή ακόμη και ελλείψει οποιασδήποτε υποκείμενης δικαστικής διαδικασίας.

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1393/2007 προβλέπει ταχείς διαύλους και ενιαίες διαδικασίες για τη διαβίβαση πράξεων από ένα κράτος μέλος σε άλλο, με σκοπό την επίδοση ή κοινοποίησή τους στο δεύτερο κράτος μέλος. Ο κανονισμός περιλαμβάνει ορισμένα ελάχιστα πρότυπα σχετικά με την προστασία των δικαιωμάτων άμυνας (π.χ. άρθρα 8 και 19) και ορίζει ενιαίες νομικές προϋποθέσεις για την απευθείας ταχυδρομική επίδοση ή κοινοποίηση πράξης διασυνοριακά.

Τον Δεκέμβριο του 2013 η Επιτροπή εξέδωσε έκθεση σχετικά με την πρακτική εφαρμογή του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων⁷. Η έκθεση αυτή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι εν γένει ο κανονισμός εφαρμόζεται ικανοποιητικά από τις αρχές των κρατών μελών. Ωστόσο, επισήμανε επίσης ότι η αυξανόμενη δικαστική ενοποίηση μεταξύ των κρατών μελών, στο πλαίσιο της οποίας η κατάργηση της διαδικασίας κήρυξης της εκτελεστότητας, δηλ. του *exequatur*, (ενδιάμεση διαδικασία) έχει καταστεί γενικός κανόνας, αποκάλυψε ορισμένα από τα όριά του. Ως εκ τούτου, η έκθεση επίδιωσε να ενθαρρύνει τη διεξαγωγή ευρείας δημόσιας συζήτησης σχετικά με τον ρόλο του κανονισμού στον τομέα της αστικής δικαιοσύνης στην ΕΕ και σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο η επίδοση ή κοινοποίηση των πράξεων μπορεί να βελτιωθεί περαιτέρω. Στο πνεύμα αυτό, η εφαρμογή του κανονισμού αξιολογήθηκε ενδελεχώς τα τελευταία χρόνια σε μελέτες, εκθέσεις της Επιτροπής και συζητήσεις στο Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο⁸. Το 2017 η Επιτροπή, για να στηρίξει τη στοχευμένη, σφαιρική και επικαιροποιημένη ανάλυση και τα συμπεράσματα σχετικά με την πρακτική εφαρμογή του κανονισμού (συμπληρώνοντας τα πορίσματα άλλων αξιολογήσεων), προέβη σε αξιολόγηση κανονιστικής καταλληλότητας (REFIT), σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές για τη βελτίωση της νομοθεσίας, με στόχο να αξιολογήσει τη λειτουργία της εν λόγω νομοθετικής πράξης σε σχέση με τα πέντε βασικά υποχρεωτικά

⁶ Αυτή η εικόνα αντικατοπτρίζει εκτιμήσεις από την οικονομική μελέτη της Deloitte η οποία υποστηρίζει την εκτίμηση επιπτώσεων. Οι εκτιμήσεις βασίζονται σε στοιχεία της Eurostat, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Αποτελεσματικότητα της Δικαιοσύνης (CEPEJ) και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, καθώς και σε πληροφορίες που συγκεντρώθηκαν κατά τη διάρκεια των συνεντεύξεων. Η μελέτη (εφεξής αποκαλούμενη «οικονομική μελέτη») ανατέθηκε στη Deloitte με τη σύμβαση αριθ. JUST/2017/JCOO/FW/CIVI/0087 (2017/07). Η τελική έκθεση δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη.

⁷ COM(2013) 858 final της 4.12.2013.

⁸ Βλ. λεπτομερή κατάλογο των διαδικασιών αυτών στις σελίδες 15 έως 17 της έκθεσης αξιολόγησης στο παράρτημα 8 της εκτίμησης επιπτώσεων που επισυνάπτεται στην παρούσα πρόταση, SWD(2018) 287 final.

κριτήρια αξιολόγησης: αποτελεσματικότητα, αποδοτικότητα, συνάφεια, συνοχή και ενωσιακή προστιθέμενη αξία.

Τα πορίσματα της έκθεσης αξιολόγησης REFIT χρησιμοποιήθηκαν ως βάση για τον προσδιορισμό του προβλήματος στην εκτίμηση επιπτώσεων που συνοδεύει την παρούσα πρόταση. Τα κύρια συμπεράσματα παρατίθενται παρακάτω.

Όσον αφορά τον παραδοσιακό δίαυλο διαβίβασης μιας πράξης σε άλλο κράτος μέλος για σκοπούς επίδοσης ή κοινοποίησης στο κράτος αυτό —διαβίβαση μέσω των αποκαλούμενων υπηρεσιών διαβίβασης και παραλαβής—, η αξιολόγηση έδειξε ότι αυτός ο δίαυλος υστερεί, διότι εξακολουθεί να λειτουργεί με μεγαλύτερη βραδύτητα και μικρότερη αποδοτικότητα απ' ό,τι αναμενόταν. Μολονότι οι νέες δομές που θεσπίστηκαν με την ενωσιακή νομοθετική πράξη το 2000 βελτίωσαν εμφανώς την κατάσταση όσον αφορά τον χρόνο που απαιτείται για τη διεκπεραίωση των αιτήσεων σε σύγκριση με τον χρόνο που απαιτούνταν βάσει των προηγούμενων συμβάσεων της Χάγης, συχνά οι προθεσμίες που προτείνονται στον κανονισμό δεν τηρούνται. Ειδικότερα, δεν αξιοποιούνται πλήρως οι δυνατότητες που προσφέρουν οι πρόσφατες τεχνολογικές εξελίξεις. Αν και η γλώσσα του κανονισμού είναι «τεχνολογικά ουδέτερη», στην πράξη δεν χρησιμοποιούνται σύγχρονοι δίαυλοι επικοινωνίας. Αυτό οφείλεται εν μέρει σε παλιές συνήθειες, εν μέρει σε νομικά εμπόδια και εν μέρει στην έλλειψη διαλειτουργικότητας των εθνικών συστημάτων τεχνολογίας πληροφοριών (ΤΠ). Η εκτίμηση επιπτώσεων κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, στο πλαίσιο αυτό, θα μπορούσε να επιτευχθεί ουσιαστική βελτίωση με ελάχιστες επενδύσεις, με βάση τα ήδη υφιστάμενα ενωσιακά επιτεύγματα και νομικά πρότυπα.

Όσον αφορά τις εναλλακτικές μεθόδους διαβίβασης και επίδοσης ή κοινοποίησης πράξεων που παρέχουν τη δυνατότητα απευθείας επίδοσης ή κοινοποίησης πράξεων στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, η αξιολόγηση κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, αν και οι εν λόγω μέθοδοι παρέχουν καλύτερες λύσεις για τη διευκόλυνση των διασυνοριακών δικαστικών διαδικασιών, ωστόσο υπάρχουν τρόποι με τους οποίους θα μπορούσαν να βελτιωθούν: η ταχυδρομική επίδοση ή κοινοποίηση (άρθρο 14 του κανονισμού) είναι δημοφιλής, γρήγορος και σχετικά φθηνός τρόπος παράδοσης της πράξης στον παραλήπτη, αλλά δεν είναι πολύ αξιόπιστος και έχει υψηλό ποσοστό αποτυχίας. Η λεγόμενη απευθείας επίδοση ή κοινοποίηση βάσει του άρθρου 15 του κανονισμού παρέχει μια αξιόπιστη λύση, αλλά η πρόσβαση σ' αυτήν είναι περιορισμένη. Η πρόταση επιχειρεί μια στοχευμένη συμβολή στο θέμα αυτό, με στόχο τη βελτίωση της αποδοτικότητας των υφιστάμενων μεθόδων. Επιπλέον, ο κανονισμός συμπληρώνει τον κατάλογο των εναλλακτικών μεθόδων διασυνοριακής διαβίβασης και επίδοσης ή κοινοποίησης πράξεων προσθέτοντας τη μέθοδο της ηλεκτρονικής επίδοσης ή κοινοποίησης, η οποία θα εισαγάγει στον κανονισμό ένα εικονικό ισοδύναμο της διάταξης για την ταχυδρομική επίδοση ή κοινοποίηση.

Παράλληλα με τη βελτίωση των υφιστάμενων διαύλων διαβίβασης και επίδοσης ή κοινοποίησης στον κανονισμό, θα ενισχυθεί η προστασία των δικαιωμάτων άμυνας του παραλήπτη. Συγκεκριμένες στοχευμένες παρεμβάσεις θα συμβάλουν στον τερματισμό της αβεβαιότητας σχετικά με την άσκηση του δικαιώματος άρνησης παραλαβής της πράξης (στο άρθρο 8) ή της διάταξης για τις αποφάσεις που εκδίδονται ερήμην (άρθρο 19).

- **Συνέπεια με τις ισχύουσες διατάξεις στον τομέα πολιτικής**

Η παρούσα πρόταση συνδέεται στενά με την πρόταση τροποποίησης του κανονισμού για τη διεξαγωγή αποδείξεων. Οι δύο προτάσεις υποβάλλονται από κοινού από την Επιτροπή και

αποτελούν δέσμη μέτρων για τον εκσυγχρονισμό της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις.

Η πρόταση συνάδει με τις υφιστάμενες ενωσιακές νομοθετικές πράξεις που έχουν εκδοθεί στον τομέα πολιτικής της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις. Πράγματι, ο κανονισμός συμβάλλει στην αποτελεσματικότητα των εν λόγω νομοθετικών πράξεων εξασφαλίζοντας την ομαλή κυκλοφορία των δικαστικών αποφάσεων μέσα στην ΕΕ: ενώ οι εν λόγω κανονισμοί της ΕΕ θεωρούν την προσήκουσα επίδοση ή κοινοποίηση του εισαγωγικού της δίκης εγγράφου ως απαραίτητη προϋπόθεση για την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων που εκδίδονται σε άλλα κράτη μέλη, ο κανονισμός για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων καθορίζει το πλαίσιο εντός του οποίου πρέπει να διεξάγεται η εν λόγω προσήκουσα επίδοση ή κοινοποίηση.

- **Συνέπεια με άλλες πολιτικές της ΕΕ**

Το θεματολόγιο της ΕΕ στον τομέα της δικαιοσύνης για το 2020 υπογραμμίζει ότι, για να ενισχυθεί η αμοιβαία εμπιστοσύνη μεταξύ των δικαστικών συστημάτων των κρατών μελών, θα πρέπει να εξεταστεί η ανάγκη ενίσχυσης των αστικών δικονομικών δικαιωμάτων, για παράδειγμα όσον αφορά την επίδοση ή κοινοποίηση των πράξεων⁹. Ο στόχος της βελτίωσης του πλαισίου δικαστικής συνεργασίας εντός της ΕΕ συνάδει επίσης με τους στόχους που έθεσε η Επιτροπή στη στρατηγική για την ψηφιακή ενιαία αγορά¹⁰: στο πλαίσιο της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης, η στρατηγική εκφράζει την ανάγκη να ενταθεί η δράση για τον εκσυγχρονισμό της δημόσιας διοίκησης (συμπεριλαμβανομένου του δικαστικού τομέα), την επίτευξη διασυνοριακής διαλειτουργικότητας και τη διευκόλυνση της ευχερούς αλληλεπίδρασης με τους πολίτες.

Στο πνεύμα αυτό, η Επιτροπή δεσμεύτηκε στο πρόγραμμα εργασίας της για το 2018 να εκπονήσει προτάσεις για την αναθεώρηση του κανονισμού για τη διεξαγωγή αποδείξεων και του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων¹¹.

2. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ, ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

Νομική βάση

Η νομική βάση είναι το άρθρο 81 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις που έχουν διασυνοριακές επιπτώσεις). Τα στοιχεία β) και δ) της παραγράφου 2 του εν λόγω άρθρου παρέχουν στην ΕΕ την εξουσία να θεσπίζει μέτρα, ιδίως όταν αυτό είναι απαραίτητο για την καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, με στόχο τη διασφάλιση της διασυνοριακής επίδοσης ή κοινοποίησης δικαστικών και εξώδικων πράξεων.

⁹ Το θεματολόγιο της ΕΕ στον τομέα της δικαιοσύνης για το 2020 — Ενίσχυση της εμπιστοσύνης, της κινητικότητας και της ανάπτυξης εντός της Ένωσης [COM(2014) 144 final], σ. 8.

¹⁰ COM(2015) 192 final, 6.5.2015, σ. 16.

¹¹ Πρόγραμμα εργασίας της Επιτροπής για το 2018 — Ένα θεματολόγιο για μια πιο ενωμένη, ισχυρότερη και πιο δημοκρατική Ευρώπη, COM(2017) 650 final της 24.10.2017, παράρτημα II, σημεία 10 και 11.

- **Επικουρικότητα**

Στόχος του τομέα πολιτικής της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις ήταν πάντα η δημιουργία ενός πραγματικού χώρου δικαιοσύνης, όπου οι δικαστικές αποφάσεις θα κυκλοφορούν απρόσκοπτα και οι νομικές καταστάσεις που διαμορφώνονται στο πλαίσιο ενός νομικού συστήματος θα αναγνωρίζονται διασυνοριακά εντός της ΕΕ χωρίς περιττά εμπόδια. Η προσέγγιση αυτή βασίζεται στην πεποίθηση ότι χωρίς έναν πραγματικό δικαστικό χώρο οι υποκείμενες ελευθερίες της ενιαίας αγοράς δεν μπορούν να αξιοποιηθούν πλήρως.

Τα προβλήματα που καλείται να αντιμετωπίσει η πρωτοβουλία προκύπτουν σε διασυνοριακές δικαστικές διαδικασίες (οι οποίες εξ ορισμού υπερβαίνουν τα εθνικά νομικά συστήματα) και απορρέουν είτε από ανεπαρκή συνεργασία μεταξύ των αρχών και των υπαλλήλων των κρατών μελών είτε από ανεπαρκή διαλειτουργικότητα και συνοχή μεταξύ των επιμέρους εθνικών συστημάτων και νομικών πλαισίων. Οι σχετικοί κανόνες του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου ορίζονται σε κανονισμούς, διότι αυτός είναι ο μόνος τρόπος για να εξασφαλιστεί η επιθυμητή ομοιομορφία. Ενώ καταρχήν τίποτα δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να ψηφιοποιήσουν τον τρόπο επικοινωνίας τους, ωστόσο η προηγούμενη εμπειρία και οι προβολές σχετικά με το τι θα συμβεί αν η ΕΕ δεν αναλάβει δράση δείχνουν ότι η πρόοδος θα είναι πολύ αργή και ότι, ακόμη και αν τα κράτη μέλη αναλάβουν δράση, δεν θα είναι δυνατή η διασφάλιση της διαλειτουργικότητας, αν δεν υπάρχει ένα πλαίσιο που να προβλέπεται σε πράξη του ενωσιακού δικαίου. Ο στόχος της πρότασης δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα ίδια τα κράτη μέλη και μπορεί να επιτευχθεί μόνο σε επίπεδο Ένωσης.

Η ενωσιακή προστιθέμενη αξία έγκειται στην περαιτέρω βελτίωση της αποδοτικότητας και της ταχύτητας των δικαστικών διαδικασιών, με την απλούστευση και την επιτάχυνση των μηχανισμών συνεργασίας όσον αφορά την επίδοση ή κοινοποίηση των πράξεων και, ως εκ τούτου, τη βελτίωση της απονομής της δικαιοσύνης σε υποθέσεις που έχουν διασυνοριακές επιπτώσεις.

- **Αναλογικότητα**

Η πρόταση είναι σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας, διότι περιορίζεται αυστηρά σε ό,τι είναι απαραίτητο για την επίτευξη των στόχων της. Δεν παρεμβαίνει στα διαφορετικά εθνικά συστήματα επίδοσης ή κοινοποίησης πράξεων τα οποία προβλέπονται από τα διάφορα επιμέρους νομικά συστήματα. Μολονότι ο κανονισμός ονομάζεται «κανονισμός για την επίδοση ή την κοινοποίηση πράξεων», ο κύριος στόχος των κανόνων του είναι η θέσπιση ομοιόμορφων διαύλων διαβίβασης πράξεων από ένα κράτος μέλος σε άλλο για την επίδοση ή την κοινοποίηση των πράξεων αυτών στο εν λόγω δεύτερο κράτος μέλος.

Η συνοδευτική εκτίμηση επιπτώσεων καταδεικνύει ότι τα οφέλη της πρότασης υπερβαίνουν το κόστος και ότι τα προτεινόμενα μέτρα είναι αναλογικά.

- **Επιλογή της νομικής πράξης**

Ο κανονισμός θεσπίζει ένα κοινό για όλα τα κράτη μέλη σύνολο διαδικασιών, το οποίο έχει ουσιώδη σημασία για την εξασφάλιση της επιτυχούς επίδοσης ή κοινοποίησης πράξεων σε διασυνοριακές διαδικασίες. Με τον τρόπο αυτόν, ο κανονισμός συνέβαλε στη διασφάλιση της ασφάλειας δικαίου της διαδικασίας, διότι όλα τα κράτη μέλη ακολουθούν τώρα τα ίδια βήματα, υπόκεινται σε κοινές προθεσμίες και χρησιμοποιούν ομοιόμορφα έντυπα. Ο κανονισμός κατέστησε επίσης δυνατή τη συγκέντρωση όλων των διαθέσιμων πληροφοριών

στα κράτη μέλη και την καταχώριση αυτών των πληροφοριών στη διαδικτυακή πύλη της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης. Αυτό συνέβαλε στον συντονισμό μεταξύ των κρατών μελών. Συνολικά, ο κανονισμός συνέβαλε σημαντικά στην επιτάχυνση των διασυνοριακών διαδικασιών, αποφέροντας σημαντικά οφέλη όσον αφορά την αποτελεσματικότητα και την αποδοτικότητα.

3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΝ, ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

- **Εκ των υστέρων αξιολογήσεις / έλεγχοι καταλληλότητας της ισχύουσας νομοθεσίας**

Τα αποτελέσματα της εκ των υστέρων αξιολόγησης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1393/2007, η οποία συνοδεύει την εκτίμηση επιπτώσεων, μπορούν να συνοψιστούν ως εξής.

Η εφαρμογή του κανονισμού συνέβαλε στη βελτίωση της αποτελεσματικότητας της επίδοσης ή κοινοποίησης των πράξεων. Εντούτοις, σύμφωνα με ορισμένα από τα στοιχεία που συγκεντρώθηκαν, ο κανονισμός εξακολουθεί να παρουσιάζει κάποια προβλήματα, όπως καθυστερήσεις ή σύγχυση για τα εμπλεκόμενα μέρη. Ως εκ τούτου, ο κανονισμός δεν έχει επιτύχει πλήρως τους γενικούς, ειδικούς και επιχειρησιακούς του στόχους.

- **Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη**

Όπως αναφέρεται στο σημείο 1 της αιτιολογικής έκθεσης, η εφαρμογή του κανονισμού αξιολογήθηκε ενδελεχώς τα τελευταία χρόνια σε μελέτες, εκθέσεις της Επιτροπής και συζητήσεις στο Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο¹².

Πέραν των αξιολογήσεων αυτών, η Επιτροπή διεξήγαγε εκτεταμένες διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη. Από τις 8 Δεκεμβρίου 2017 έως τις 2 Μαρτίου 2018 διενεργήθηκε ενιαία δημόσια διαβούλευση, που αφορούσε τόσο τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1393/2007 όσο και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1206/2001. Υποβλήθηκαν συνολικά 131 απαντήσεις (κυρίως από την Πολωνία, ακολουθούμενη από τη Γερμανία, την Ουγγαρία και την Ελλάδα). Σε δύο ειδικές συνεδριάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου εξετάστηκαν πρακτικά προβλήματα και πιθανές βελτιώσεις τόσο του κανονισμού για την επίδοση και κοινοποίηση πράξεων όσο και του κανονισμού για τη διεξαγωγή αποδείξεων. Στις 4 Μαΐου 2018 πραγματοποιήθηκε ειδική συνεδρίαση με κυβερνητικούς εμπειρογνώμονες των κρατών μελών. Τέλος, στις 16 Απριλίου 2018 διοργανώθηκε εργαστήριο στο οποίο συμμετείχαν επιλεγμένοι φορείς που ενδιαφέρονται ιδιαίτερα για θέματα διασυνοριακών νομικών διαδικασιών. Τα αποτελέσματα αυτής της αξιολόγησης ήταν σε γενικές γραμμές θετικά.

- **Συλλογή και χρήση εμπειρογνώσις**

Η ομάδα εμπειρογνομόνων για τον εκσυγχρονισμό της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις πραγματοποίησε έξι συνεδριάσεις μεταξύ Ιανουαρίου και Μαΐου

¹² Βλ. λεπτομερή κατάλογο των διαδικασιών αυτών στις σελίδες 15 έως 17 της έκθεσης αξιολόγησης στο παράρτημα 8 της εκτίμησης επιπτώσεων που επισυνάπτεται στην παρούσα πρόταση, SWD(2018) 287 final.

2018¹³. Εκπονήθηκαν δύο διεξοδικές συγκριτικές νομικές μελέτες σχετικά με το δίκαιο και τις πρακτικές των κρατών μελών όσον αφορά την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, με σκοπό τον εντοπισμό των προβλημάτων που ενδέχεται να προκύψουν κατά την εφαρμογή του κανονισμού¹⁴.

- **Εκτίμηση επιπτώσεων**

Η παρούσα πρόταση υποστηρίζεται από την εκτίμηση επιπτώσεων που περιλαμβάνεται στο συνοδευτικό υπηρεσιακό έγγραφο εργασίας SWD(2018) 287.

Η επιτροπή ρυθμιστικού ελέγχου εξέτασε το σχέδιο εκτίμησης επιπτώσεων κατά τη συνεδρίασή της της 3ης Μαΐου 2018 και εξέδωσε θετική γνώμη με σχόλια στις 7 Μαΐου 2018. Η ΓΔ Δικαιοσύνης έλαβε υπόψη τις συστάσεις της εν λόγω επιτροπής και η έκθεση εξηγεί καλύτερα τη σχέση μεταξύ των δύο πρωτοβουλιών που αφορούν τη δικαστική συνεργασία [της παρούσας και εκείνης που τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1206/2001]. Η περιγραφή των κυριότερων προβλημάτων και του βασικού σεναρίου βελτιώθηκε. Η εξήγηση της επικουρικότητας της πράξης και της ενωσιακής προστιθέμενης αξίας ενισχύθηκε. Επιπλέον, αναπτύχθηκαν περαιτέρω τα συμπεράσματα της έκθεσης αξιολόγησης σχετικά με την αποτελεσματικότητα, το τμήμα που περιέχει την αξιολόγηση των επιλογών πολιτικής επικεντρώθηκε στα κύρια στοιχεία, ενώ η ανάλυση των προβλημάτων ήσσονος σημασίας μεταφέρθηκε στα παραρτήματα.

Η εκτίμηση επιπτώσεων αξιολόγησε διάφορες νομοθετικές και μη νομοθετικές επιλογές. Ορισμένες επιλογές απορρίφθηκαν σε αρχικό στάδιο. Σύμφωνα με τη δέσμη μέτρων πολιτικής που κρίθηκε ως η προτιμότερη βάσει της εκτίμησης επιπτώσεων, η αποτελεσματικότητα του κανονισμού θα βελτιωθεί, κυρίως με τη μείωση του κόστους και των καθυστερήσεων. Η εκτίμηση τόνισε ιδιαίτερα δύο τροποποιήσεις που αναμένεται να αποδειχθούν χρήσιμες: υποχρεωτική ηλεκτρονική επικοινωνία μεταξύ των υπηρεσιών και διευκόλυνση της ηλεκτρονικής και της απευθείας επίδοσης ή κοινοποίησης. Αυτές οι βελτιώσεις θα αυξήσουν την αποδοτικότητα και την ταχύτητα των διαδικασιών και θα μειώσουν την επιβάρυνση των ατόμων και των επιχειρήσεων. Η εκτίμηση επιπτώσεων κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η χρήση μέσων ηλεκτρονικών επικοινωνιών για την ψηφιοποίηση του δικαστικού τομέα θα αποφέρει οφέλη, με την απλούστευση και την επιτάχυνση των διασυνοριακών δικαστικών διαδικασιών και της δικαστικής συνεργασίας.

Η προτιμώμενη δέσμη μέτρων πολιτικής θα αυξήσει την ασφάλεια δικαίου θεσπίζοντας σε επίπεδο ΕΕ τους επιλέξιμους εναλλακτικούς (υποκατάστατους) τρόπους που μπορούν να

¹³ Ο λεπτομερής κατάλογος εμπειρογνομόνων είναι διαθέσιμος στο Μητρώο των ομάδων εμπειρογνομόνων της Επιτροπής, το οποίο είναι διαθέσιμο στη διεύθυνση <http://ec.europa.eu/transparency/regexpert/index.cfm?do=groupDetail.groupDetail&groupID=3561&newws>

¹⁴ Κοινοπραξία αποτελούμενη από το πανεπιστήμιο της Φλωρεντίας, το πανεπιστήμιο της Ουψάλας και το DMI εκπόνησε, για λογαριασμό της Επιτροπής, μελέτη που παρέχει συγκριτική νομική ανάλυση του δικαίου και των πρακτικών των κρατών μελών σχετικά με την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, http://collections.internetmemory.org/haeu/20171122154227/http://ec.europa.eu/justice/civil/files/studies/service_docs_en.pdf. Η Επιτροπή παρήγγειλε μελέτη (που εκπονήθηκε από κοινοπραξία με επικεφαλής το MPI Λουξεμβούργου) για την αξιολόγηση των εθνικών δικονομικών δικαίων και πρακτικών όσον αφορά τον αντίκτυπο τους στην ελεύθερη κυκλοφορία των δικαστικών αποφάσεων και στην ισοδυναμία και την αποτελεσματικότητα της δικονομικής προστασίας των καταναλωτών βάσει του ενωσιακού δικαίου καταναλωτών <https://publications.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/531ef49a-9768-11e7-b92d-01aa75ed71a1/language-en>.

χρησιμοποιηθούν αντί της ταχυδρομικής επίδοσης ή κοινοποίησης των πράξεων, αν η πράξη δεν μπορεί να παραδοθεί αυτοπροσώπως στον παραλήπτη. Στις περιπτώσεις αυτές, θα υπάρχει μεγαλύτερη σαφήνεια όσον αφορά τα είδη των μεθόδων επίδοσης ή κοινοποίησης που γίνονται δεκτές και επίσης μεγαλύτερη συνοχή και αξιοπιστία όσον αφορά την πρακτική που ακολουθείται σε όλα τα κράτη μέλη.

Η δέσμη μέτρων ενισχύει επίσης την πρόσβαση στη δικαιοσύνη και την ασφάλεια δικαίου με τη συμπερίληψη μέτρων για τη βελτίωση των διαθέσιμων εργαλείων εντοπισμού της διεύθυνσης των παραληπτών. Αυτό θα συμβάλει στην αποδοτική και ταχεία επίδοση ή κοινοποίηση των πράξεων.

Η δέσμη μέτρων πολιτικής που αξιολογήθηκε σε σχέση με το βασικό σενάριο περιλαμβάνει την υποχρεωτική θέσπιση ενός ειδικού ομοιόμορφου δελτίου (απόδειξη παραλαβής) που πρέπει να χρησιμοποιείται κατά την ταχυδρομική επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων βάσει του κανονισμού. Το μέτρο αυτό αναμένεται να βελτιώσει την ποιότητα της ταχυδρομικής επίδοσης ή κοινοποίησης, μειώνοντας έτσι τον αριθμό των περιπτώσεων στις οποίες η επίδοση ή κοινοποίηση είναι πλημμελής εξαιτίας (i) ελλειπών αποδείξεων παραλαβής ή (ii) ασάφειας ως προς το ποιος πράγματι παρέλαβε τις πράξεις.

Η δέσμη μέτρων πολιτικής εισάγει επίσης ένα νέο μέτρο για τη διευκόλυνση της πρόσβασης στην απευθείας επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, επεκτείνοντας το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 15 του κανονισμού. Η δυνατότητα απευθείας επίδοσης ή κοινοποίησης τόσο (i) για τις υπηρεσίες παραλαβής όσο και (ii) για τα δικαστήρια που επελήφθησαν της διαδικασίας στο κράτος μέλος προέλευσης και στο έδαφος όλων των κρατών μελών θα οδηγήσει σε πιο άμεση και ταχεία διαβίβαση των πράξεων σε σύγκριση με το βασικό σενάριο.

Στο βασικό σενάριο, ο κανονισμός δεν επιτυγχάνει πλήρως τον στόχο της καλύτερης πρόσβασης στη δικαιοσύνη και, κατά συνέπεια, της προστασίας των δικαιωμάτων των διαδίκων. Βάσει της δέσμης μέτρων πολιτικής, με την τροποποίηση των διατάξεων του κανονισμού σχετικά με την απαίτηση να παρέχονται πάντα οι πληροφορίες σχετικά με το δικαίωμα άρνησης μέσω του τυποποιημένου εντύπου του παραρτήματος II, την επέκταση της προθεσμίας για την άσκηση του δικαιώματος άρνησης και την αποσαφήνιση του ρόλου του δικαστηρίου προέλευσης στην αξιολόγηση της άρνησης, η προβλεψιμότητα της διαδικασίας αναμένεται να αυξηθεί (άρθρο 8 του κανονισμού). Επιπλέον, στη μείωση της ανασφάλειας δικαίου συμβάλλει επίσης η επιλογή σχετικά με τη διαδικασία δέουσας επιμέλειας την οποία θα πρέπει να εφαρμόζουν τα δικαστήρια πριν εκδώσουν ερήμην απόφαση σύμφωνα με το άρθρο 19 του κανονισμού.

Η εκτίμηση αντικτύπου κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η εφαρμογή της δέσμης μέτρων πολιτικής θεωρείται συνολικά αποδοτικότερη από το βασικό σενάριο και ότι η δέσμη μέτρων θα βελτιώσει σημαντικά την ασφάλεια δικαίου.

- **Καταλληλότητα και απλούστευση του κανονιστικού πλαισίου**

Δεδομένου ότι πρόκειται για αναθεώρηση ισχύουσας νομοθετικής πράξης που εμπίπτει στο πρόγραμμα REFIT της Επιτροπής για τη βελτίωση της καταλληλότητας και της αποδοτικότητας του κανονιστικού πλαισίου, η Επιτροπή εξέτασε τις δυνατότητες απλούστευσης και μείωσης των επιβαρύνσεων. Το ενωσιακό δίκαιο που καλύπτεται από την παρούσα πρόταση εφαρμόζεται σε όλους τους εμπορευόμενους, συμπεριλαμβανομένων των

πολύ μικρών επιχειρήσεων, και, συνεπώς, δεν προβλέπεται στο πλαίσιο της παρούσας πρότασης απαλλαγή για τις πολύ μικρές επιχειρήσεις.

Η πρόταση θεσπίζει ένα πλαίσιο δικαστικής συνεργασίας ευθυγραμμισμένο με τη στρατηγική της ψηφιακής ενιαίας αγοράς. Το πλαίσιο αυτό θα συμβάλει στη βελτίωση της ταχύτητας και της αποδοτικότητας των διασυνοριακών διαδικασιών μειώνοντας τον χρόνο που δαπανάται για την αποστολή πράξεων μεταξύ των υπηρεσιών και μειώνοντας την εξάρτηση από την έντυπη επικοινωνία. Με τον τρόπο αυτό θα εξασφαλιστεί η ασφαλής ηλεκτρονική επικοινωνία και ανταλλαγή πράξεων μεταξύ των χρηστών του αποκεντρωμένου συστήματος ΤΠ και θα δοθεί η δυνατότητα αυτόματης καταγραφής όλων των σταδίων της ροής εργασίας. Το πλαίσιο θα διαθέτει επίσης χαρακτηριστικά ασφαλείας που θα διασφαλίζουν ότι το σύστημα θα μπορεί να χρησιμοποιηθεί μόνο από εξουσιοδοτημένους συμμετέχοντες με εξακριβωμένη ταυτότητα.

Η πρόταση θα μειώσει τα εμπόδια στα οποία προσκρούει η κίνηση διασυνοριακών δικαστικών διαδικασιών σε ολόκληρη την ΕΕ, παρέχοντας τα απαραίτητα εργαλεία για τον εντοπισμό πληροφοριών σχετικά με την τρέχουσα διεύθυνση του παραλήπτη, είτε αν ο αιτών την επίδοση ή κοινοποίηση της πράξης δεν διαθέτει σχετικές πληροφορίες («άγνωστη διεύθυνση») είτε αν οι πληροφορίες που έχει στη διάθεσή του αποδειχθούν λανθασμένες.

Η αύξηση της αποδοτικότητας της ταχυδρομικής επίδοσης ή κοινοποίησης μέσω της θέσπισης μιας ειδικής ομοιόμορφης απόδειξης παραλαβής θα βελτιώσει την ποιότητα της ταχυδρομικής επίδοσης ή κοινοποίησης και θα μειώσει τις αδικαιολόγητες δαπάνες και καθυστερήσεις. Και μόνο αν η ταχυδρομική επίδοση ή κοινοποίηση γίνεται στο μέλλον με επιτυχία στις μισές από τις περιπτώσεις στις οποίες υπάρχουν σήμερα προβλήματα με τη νομική αξιολόγηση των επιστρεφόμενων αποδείξεων παραλαβής, θα μπορούσαν να εξοικονομηθούν κάθε χρόνο 2,2 εκατομμύρια ευρώ, ποσό που χάνεται σήμερα λόγω της αναποτελεσματικότητας της επίδοσης ή κοινοποίησης μέσω του ταχυδρομείου.

Τροποποιώντας τις διατάξεις σχετικά με τα δικονομικά δικαιώματα των διαδίκων (άρθρο 8 και άρθρο 19 του κανονισμού), η πρόταση αντιμετωπίζει επίσης το ζήτημα της ανεπαρκούς προστασίας του εναγομένου έναντι των αποτελεσμάτων των ερήμην αποφάσεων. Αναμένεται ότι οι τροποποιήσεις αυτές θα μειώσουν τον αριθμό των περιπτώσεων στις οποίες εκδίδονται ερήμην αποφάσεις κατά εναγομένων που διαμένουν σε κράτος μέλος και οι οποίοι δεν έλαβαν γνώση της διαδικασίας που κινήθηκε εναντίον τους στο εξωτερικό. Σύμφωνα με τους υπολογισμούς της εκτίμησης επιπτώσεων, η μείωση του αριθμού των ερήμην αποφάσεων κατά 10% στην ΕΕ θα οδηγήσει σε εξοικονόμηση έως και 480 000 000 ευρώ ετησίως, ως αποτέλεσμα του γεγονότος ότι οι πολίτες θα χρειάζεται να δαπανούν λιγότερα χρήματα για δικαστικά μέσα έννομης προστασίας.

- **Θεμελιώδη δικαιώματα**

Σύμφωνα με το θεματολόγιο της ΕΕ στον τομέα της δικαιοσύνης για το 2020¹⁵, η Επιτροπή εξασφάλισε ότι η πρόταση αντιμετωπίζει την ανάγκη ενίσχυσης των αστικών δικονομικών δικαιωμάτων, ούτως ώστε να ενισχυθεί η αμοιβαία εμπιστοσύνη μεταξύ των δικαστικών συστημάτων των κρατών μελών.

¹⁵ Το θεματολόγιο της ΕΕ στον τομέα της δικαιοσύνης για το 2020 — Ενίσχυση της εμπιστοσύνης, της κινητικότητας και της ανάπτυξης εντός της Ένωσης [COM(2014) 144 final], σ. 8.

Πρώτον, η πρόταση προωθεί την ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων βάσει του κανονισμού, συμβάλλοντας έτσι στο θεμελιώδες δικαίωμα αποτελεσματικής ένδικης προστασίας (άρθρο 47 του Χάρτη σχετικά με το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής και αμερόληπτου δικαστηρίου). Με τον τρόπο αυτόν αναγνωρίζονται η ποικιλομορφία των αναγκών και οι αποδοτικές μέθοδοι επίδοσης ή κοινοποίησης, καθώς οι διάδικοι είναι ελεύθεροι να συναινέσουν να δέχονται ηλεκτρονικά την αλληλογραφία σε διασυνοριακές διαδικασίες. Αυτός ο πρόσθετος τρόπος επίδοσης ή κοινοποίησης, μαζί με την προτεινόμενη αρχή «καταρχήν ψηφιακά», αναμένεται να ενισχύσει την πρόσβαση στη δικαιοσύνη και επίσης να συμβάλει στην επιτάχυνση των διαδικασιών. Επιπλέον, θα μειώσει το κόστος της επίδοσης ή κοινοποίησης, καθώς και την πιθανότητα μη επίδοσης ή κοινοποίησης πράξεων λόγω της χρήσης αναποτελεσματικών μεθόδων επίδοσης ή κοινοποίησης.

Η αποσαφήνιση των σχετικών ορισμών και εννοιών στο πλαίσιο της πρότασης θα μειώσει επίσης την ανασφάλεια δικαίου και θα επιταχύνει τις διαδικασίες βάσει του κανονισμού. Η πρόταση θα προσδώσει μεγαλύτερη σαφήνεια και προβλεψιμότητα στη διαδικασία του δικαιώματος άρνησης των παραληπτών, θα προστατεύσει καλύτερα τα δικονομικά τους δικαιώματα, αλλά θα αποτρέψει επίσης την κατάχρηση του δικαιώματος άρνησης, προστατεύοντας έτσι εξίσου τα δικαιώματα του ενάγοντος.

Δεύτερον, η πρόταση θα έχει επίσης θετικές συνέπειες στην απαγόρευση των διακρίσεων (άρθρο 18 ΣΛΕΕ). Η πρόταση θα συμβάλει στην ισότιμη πρόσβαση στη δικαιοσύνη, καθώς τα κράτη μέλη θα πρέπει να παρέχουν αποτελεσματική πρόσβαση στους αλλοδαπούς με εργαλεία που θα είναι διαθέσιμα στην επικράτειά τους για τους σκοπούς των ερευνών εντοπισμού διευθύνσεων. Η ρύθμιση αυτή θα εξασφαλίζει ότι ο παραλήπτης θα λάβει πράγματι την πράξη. Επιπλέον, η δέσμη μέτρων πολιτικής θα περιλαμβάνει τυποποιημένες νομικές αρχές σχετικά με τη δυνατότητα χρήσης πλασματικών και εναλλακτικών μεθόδων βάσει των εθνικών νομοθεσιών αντί του κανονισμού, όταν ο παραλήπτης έχει την κατοικία του σε άλλο κράτος μέλος. Αυτές οι αρχές αποσκοπούν στην εξάλειψη της σημερινής ασάφειας και κατακερματισμού που χαρακτηρίζουν το βασικό σενάριο όσον αφορά τα δικαιώματα των διαδίκων στα κράτη μέλη. Τέλος, η δέσμη μέτρων πολιτικής θα προβλέπει επίσης ένα ομοιόμορφο χρονοδιάγραμμα για την προσβολή ερήμην απόφασης. Οι διατάξεις αυτές θα συμβάλουν στην ισότιμη προστασία των δικονομικών δικαιωμάτων, ανεξάρτητα από το κράτος μέλος.

Τρίτον, η προτεινόμενη αλλαγή προς τη χρήση της ηλεκτρονικής επικοινωνίας αναμένεται να επηρεάσει την προστασία των προσωπικών δεδομένων (άρθρο 8 του Χάρτη). Η τεχνική υλοποίηση και λειτουργία της ηλεκτρονικής υποδομής θα καθορίζεται και θα ελέγχεται από τα ίδια τα κράτη μέλη, ακόμη και αν η υποδομή αναπτυχθεί και χρηματοδοτηθεί εν μέρει σε επίπεδο ΕΕ. Η υποδομή θα πρέπει να βασίζεται σε αποκεντρωμένη αρχιτεκτονική. Επομένως, οι απαιτήσεις προστασίας δεδομένων θα εφαρμόζονται αποκλειστικά σε εθνικό επίπεδο για τις διάφορες διαδικασίες.

Σημαντικοί εξωτερικοί παράγοντες όσον αφορά την προστασία των προσωπικών δεδομένων στο πλαίσιο της προτεινόμενης δέσμης μέτρων είναι:

- ο γενικός κανονισμός για την προστασία των δεδομένων (GDPR)¹⁶, που εφαρμόζεται από τον Μάιο του 2018 και ο οποίος αναμένεται να αυξήσει την

¹⁶ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων

ευαισθητοποίηση και την άμεση δράση για τη διασφάλιση της ασφάλειας και της ακεραιότητας των βάσεων δεδομένων, καθώς και την ταχεία αντίδραση στις παραβιάσεις της ιδιωτικής ζωής στο δικαστικό σύστημα· και

- οι επίμονες απειλές για την κυβερνοασφάλεια στον δημόσιο τομέα. Οι απόπειρες επιθέσεων σε δημόσιες υποδομές ΤΠ αναμένεται να πολλαπλασιαστούν και να επηρεάσουν τη δικαστική εξουσία στα κράτη μέλη· ο αντίκτυπός τους μπορεί να επιδεινωθεί από την αυξανόμενη διασύνδεση των συστημάτων ΤΠ (σε εθνικό επίπεδο και σε επίπεδο ΕΕ).

Σχέδια εφαρμογής και ρυθμίσεις παρακολούθησης, αξιολόγησης και υποβολής εκθέσεων

Σύμφωνα με τα σημεία 22 και 23 της διοργανικής συμφωνίας της 13ης Απριλίου 2016¹⁷, όπου τα τρία θεσμικά όργανα επιβεβαίωσαν ότι οι αξιολογήσεις της υφιστάμενης νομοθεσίας και πολιτικής θα πρέπει να αποτελούν τη βάση για την εκτίμηση των επιπτώσεων των επιλογών για περαιτέρω δράση, ο κανονισμός θα αξιολογηθεί και η Επιτροπή θα υποβάλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή το νωρίτερο πέντε έτη μετά την ημερομηνία έναρξης της εφαρμογής του. Η αξιολόγηση θα διερευνήσει τις επιπτώσεις του κανονισμού επί τόπου, με βάση σχετικούς δείκτες και λεπτομερή ανάλυση του βαθμού στον οποίο ο κανονισμός μπορεί να θεωρηθεί συναφής, αποτελεσματικός και αποδοτικός, ότι παρέχει αρκετή προστιθέμενη αξία για την ΕΕ και ότι είναι συνεπής με άλλες πολιτικές της ΕΕ. Η αξιολόγηση θα περιλαμβάνει τα σχετικά διδάγματα, προκειμένου να εντοπιστούν τυχόν ελλείψεις/προβλήματα ή δυνατότητες περαιτέρω βελτίωσης του αντικτύπου του κανονισμού. Τα κράτη μέλη θα παράσχουν στην Επιτροπή τις πληροφορίες που απαιτούνται για την εκπόνηση της έκθεσης.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Η πρόταση δεν θα έχει αρνητικές επιπτώσεις στον προϋπολογισμό της ΕΕ. Η πρόταση δεν θα επιβάλει σημαντικό κόστος στις εθνικές διοικήσεις, αλλά θα οδηγήσει μάλλον στην εξοικονόμηση πόρων. Οι εθνικές δημόσιες αρχές αναμένεται να ωφεληθούν από τη μείωση του κόστους των ταχυδρομικών υπηρεσιών, την εξοικονόμηση χρόνου λόγω της εφαρμογής αποδοτικότερων δικαστικών διαδικασιών και τη μείωση του διοικητικού φόρτου και του κόστους εργασίας.

Το κύριο κόστος για τα κράτη μέλη θα προκύψει από την υποχρεωτική εφαρμογή της ηλεκτρονικής επικοινωνίας για τις υπηρεσίες διαβίβασης και παραλαβής. Ωστόσο, η εκτίμηση επιπτώσεων που επισυνάπτεται στην παρούσα πρόταση δείχνει ότι το κόστος αυτό αντισταθμίζεται σε μεγάλο βαθμό από τα άμεσα οφέλη που αναμένεται να προκύψουν από την μετάβαση από την έντυπη στην ψηφιακή επικοινωνία.

Οι κυριότερες δυνατότητες χρηματοδότησης από την ΕΕ βάσει των τρεχόντων χρηματοδοτικών προγραμμάτων είναι το πρόγραμμα «Δικαιοσύνη» και ο μηχανισμός «Συνδέοντας την Ευρώπη» (CEF). Το πρόγραμμα «Δικαιοσύνη» (προϋπολογισμός 2018:

¹⁷ προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και για την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (ΕΕ L 119 της 4.5.2016, σ. 1).
Διοργανική συμφωνία της 13ης Απριλίου 2016 μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου (ΕΕ L 123 της 12.5.2016, σ. 1-14).

45,95 εκατ. EUR) υποστηρίζει τις ικανότητες εκτέλεσης και έννομης προστασίας στα κράτη μέλη στον τομέα της αστικής δικαιοσύνης και οι μελλοντικές χρηματοδοτικές προτεραιότητές του επικεντρώνονται σ' αυτά τα στοιχεία, τα οποία είναι επίσης σημαντικά για την τρέχουσα πρωτοβουλία. Ο μηχανισμός CEF έχει πολύ μεγαλύτερο προϋπολογισμό (130,33 εκατ. EUR το 2018) και προσφέρει χρηματοδοτική στήριξη για έργα ΤΠ που διευκολύνουν τη διασυνοριακή αλληλεπίδραση μεταξύ των δημόσιων διοικήσεων, των επιχειρήσεων και των πολιτών. Χρησιμοποιείται ήδη ευρέως για τη χρηματοδότηση εργασιών ψηφιοποίησης και ηλεκτρονικής δικαιοσύνης στον τομέα της αστικής δικαιοσύνης, συμπεριλαμβανομένης της διαδικτυακής πύλης της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης και της ένταξης των δημόσιων εγγράφων στα εθνικά συστήματα ηλεκτρονικής διακυβέρνησης και στο σύστημα διασύνδεσης των μητρώων επιχειρήσεων (BRIS). Το πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο (ΠΑΠ) για την προτεραιότητα του ψηφιακού μετασχηματισμού, όπως παρουσιάστηκε στις 2 Μαΐου 2018, περιλαμβάνει 3 δισ. EUR για ένα ψηφιακό σκέλος του CEF, για τη χρηματοδότηση υποδομών ψηφιακής συνδεσιμότητας.

5. ΛΟΙΠΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

- **Σχέδια εφαρμογής και ρυθμίσεις παρακολούθησης, αξιολόγησης και υποβολής εκθέσεων**

Θα θεσπιστεί ένα ισχυρό σύστημα για την παρακολούθηση της εφαρμογής του κανονισμού, συμπεριλαμβανομένων ενός ολοκληρωμένου συνόλου ποιοτικών και ποσοτικών δεικτών και μιας σαφούς και δομημένης διαδικασίας υποβολής εκθέσεων και παρακολούθησης. Αυτό είναι σημαντικό για να διασφαλιστεί η αποδοτική εφαρμογή των τροποποιήσεων στα κράτη μέλη και για να εξακριβωθεί αν ο κανονισμός επιτυγχάνει τους στόχους του.

- **Λεπτομερής επεξήγηση των επιμέρους διατάξεων της πρότασης**

Άρθρο 1

Το άρθρο αυτό τροποποιεί μερικώς τη δομή της τρέχουσας διατύπωσης και διαφοροποιεί τη διατύπωση του πεδίου εφαρμογής μεταξύ δικαστικών και εξώδικων πράξεων. Η τρέχουσα διατύπωση της διάταξης για τις εξώδικες πράξεις παραμένει ως έχει. Ωστόσο, όσον αφορά τις δικαστικές πράξεις, η πρόταση διευκρινίζει ότι ο κανονισμός εφαρμόζεται σε όλες τις περιπτώσεις στις οποίες η κατοικία του παραλήπτη βρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος. Με τον τρόπο αυτόν, ο κανονισμός προσπαθεί να θέσει τέρμα στην τρέχουσα κακή πρακτική βάσει της οποίας η επίδοση ή κοινοποίηση σε εναγομένους που κατοικούν σε άλλο κράτος μέλος γίνεται στο έδαφος του κράτους μέλους προέλευσης μέσω εναλλακτικών ή πλασματικών μεθόδων επίδοσης ή κοινοποίησης πράξεων, που επιτρέπονται από το δικονομικό δίκαιο του κράτους μέλους προέλευσης, ανεξάρτητα από τις πληροφορίες που διαθέτει το δικαστήριο ή η δικαστική αρχή που επελήφθη της διαδικασίας σχετικά με την αλλοδαπή διεύθυνση του εναγομένου. Με τη νέα διατύπωση του πεδίου εφαρμογής, τα δικαστήρια δεν θα είναι σε θέση να θέτουν τέτοιες καταστάσεις εκτός του πεδίου εφαρμογής του κανονισμού απλώς και μόνο χαρακτηρίζοντας την επίδοση ή κοινοποίηση των πράξεων ως «εγχώρια».

Αυτό το υψηλότερο πρότυπο, βάσει του οποίου όλες οι περιπτώσεις επίδοσης ή κοινοποίησης πράξεων καλύπτονται υποχρεωτικά από το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού όταν ο παραλήπτης έχει την κατοικία του σε άλλο κράτος μέλος, εφαρμόζεται μόνο στην επίδοση ή κοινοποίηση των εισαγωγικών της δίκης εγγράφων. Η επίδοση ή κοινοποίηση του εισαγωγικού της δίκης εγγράφου, δηλαδή η παράδοση στον παραλήπτη του εγγράφου που

τον ενημερώνει σχετικά με την κίνηση της αλλοδαπής διαδικασίας, έχει εξέχουσα σημασία για την προστασία των δικαιωμάτων άμυνας και, κατά συνέπεια, πρέπει να ενισχυθεί με τις κατάλληλες εγγυήσεις. Όσον αφορά τις επακόλουθες περιπτώσεις επίδοσης ή κοινοποίησης δικαστικών πράξεων στο πλαίσιο δικαστικής διαδικασίας, η πρόσθετη προστασία είναι λιγότερο σημαντική. Αυτό συμβαίνει επειδή για τα έγγραφα αυτά μπορεί να εφαρμοστεί το προτεινόμενο νέο άρθρο 7α. Επιπλέον, οι εθνικές νομοθεσίες μπορούν να διατηρούν διατάξεις οι οποίες υποχρεώνουν τον παραλήπτη να διορίσει αντίκλητο για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων σ' αυτόν στο έδαφος του κράτους μέλους προέλευσης.

Η παράγραφος 2 καθιστά σαφές ότι το άρθρο 3γ του κανονισμού εφαρμόζεται επίσης σε περιπτώσεις στις οποίες η διεύθυνση του παραλήπτη δεν είναι γνωστή.

Η παράγραφος 3 του άρθρου επαναλαμβάνει τη διατύπωση της αιτιολογικής σκέψης του άρθρου 8 του ισχύοντος κανονισμού, δημιουργώντας έτσι ασφάλεια δικαίου σχετικά με τον νομοθετικό χαρακτήρα αυτής της διάταξης.

Άρθρο 3α

Το άρθρο αυτό ορίζει ότι η επικοινωνία και η ανταλλαγή πράξεων μεταξύ των αρχών αποστολής και παραλαβής γίνεται ηλεκτρονικά, μέσω αποκεντρωμένου συστήματος ΤΠ, που αποτελείται από εθνικά συστήματα ΤΠ διασυνδεδεμένα με ασφαλή και αξιόπιστη επικοινωνιακή υποδομή.

Η παράγραφος 6 διασφαλίζει τη χρήση εναλλακτικών (παραδοσιακών) μέσων επικοινωνιών σε περιπτώσεις απρόβλεπτης και έκτακτης διατάραξης του συστήματος ΤΠ.

Η εισαγωγή του νέου διαύλου επικοινωνίας και ανταλλαγής πράξεων μέσω του συστήματος ΤΠ συνεπάγεται επίσης προσαρμογές στα άρθρα 4 και 6.

Άρθρο 3γ

Το άρθρο αυτό ορίζει ότι τα κράτη μέλη πρέπει να παρέχουν βοήθεια για τον εντοπισμό της διεύθυνσης του παραλήπτη σε άλλο κράτος μέλος. Η πρόταση προσφέρει τρεις εναλλακτικές λύσεις, από τις οποίες κάθε κράτος μέλος πρέπει να παρέχει τουλάχιστον μία στο έδαφός του σε πρόσωπα προερχόμενα από άλλα κράτη μέλη που διεκδικούν τα δικαιώματά τους. Κάθε κράτος μέλος πρέπει να κοινοποιήσει στην Επιτροπή ποια από τις τρεις επιλογές θα προσφέρει βάσει του κανονισμού. Οι τρεις επιλογές είναι: δικαστική συνδρομή μέσω αρχών που ορίζονται από τα κράτη μέλη· παροχή πρόσβασης στα δημόσια μητρώα κατοικίας μέσω της διαδικτυακής πύλης της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης· ή παροχή λεπτομερών πληροφοριών μέσω της διαδικτυακής πύλης της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης σχετικά με τα διαθέσιμα εργαλεία για τον εντοπισμό ατόμων στην επικράτειά τους.

Άρθρο 7α

Αυτό το νέο άρθρο υιοθετεί την υφιστάμενη νομοθεσία και πρακτική που ακολουθείται σε πολλά κράτη μέλη, σύμφωνα με την οποία οι αλλοδαποί διάδικοι μιας διαδικασίας μπορεί να χρειαστεί να ορίσουν αντίκλητο για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων της διαδικασίας σ' αυτούς στο κράτος μέλος της δίκης. Η επιλογή αυτή θα είναι διαθέσιμη μόνο αφού προηγουμένως επιδοθεί ή κοινοποιηθεί στον οικείο διάδικο το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο. Για να παρασχεθεί κατάλληλη εναλλακτική λύση στους αλλοδαπούς διαδίκους στους οποίους αυτή η υποχρέωση (εξεύρεση και πληρωμή αντικλήτου σε άλλο κράτος μέλος) θα δημιουργούσε

ανυπέρβλητες δυσχέρειες, ο κανονισμός παρέχει εναλλακτική λύση χρησιμοποιώντας το άρθρο 15α στοιχείο β) για την ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Άρθρο 8

Η πρόταση βελτιώνει τη διαδικασία σχετικά με το δικαίωμα του παραλήπτη να αρνηθεί να παραλάβει την πράξη, αν αυτή δεν είναι συντεταγμένη ή μεταφρασμένη σε κατάλληλη γλώσσα. Οι τροποποιήσεις είναι σύμφωνες με τη σχετική νομολογία του Δικαστηρίου¹⁸.

Άρθρο 14

Η πρόταση υποχρεώνει τους παρόχους ταχυδρομικών υπηρεσιών να χρησιμοποιούν ειδική απόδειξη παραλαβής, όταν επιδίδουν ή κοινοποιούν πράξεις ταχυδρομικώς σύμφωνα με τον κανονισμό.

Η παράγραφος 3 του άρθρου εισάγει ένα ελάχιστο πρότυπο όσον αφορά τα πρόσωπα που μπορούν να θεωρηθούν ως επιλέξιμοι «υποκατάστατοι παραλήπτες», αν ο πάροχος ταχυδρομικών υπηρεσιών δεν μπορέσει να παραδώσει την πράξη στον παραλήπτη. Η λύση βασίζεται στο άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 805/2004¹⁹ και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1896/2006²⁰ και στην απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-354/15, *Henderson*²¹.

Άρθρο 15

Αυτή η διάταξη επεκτείνει το πεδίο εφαρμογής του υπάρχοντος άρθρου σε δύο πτυχές: Πρώτον, δεν απαιτεί πλέον από τον αιτούντα να έχει έννομο συμφέρον για τη διαδικασία, επιτρέποντας με τον τρόπο αυτόν στις υπηρεσίες διαβίβασης και στα δικαστήρια που έχουν επιληφθεί της διαδικασίας να χρησιμοποιούν αυτόν τον τρόπο επίδοσης ή κοινοποίησης. Δεύτερον, απευθείας επίδοση ή κοινοποίηση θα μπορεί να γίνεται στο μέλλον στο έδαφος όλων των κρατών μελών.

Άρθρο 15α

Η πρόταση εισάγει την ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση των πράξεων ως πρόσθετη εναλλακτική μέθοδο επίδοσης ή κοινοποίησης βάσει του κανονισμού. Στην πραγματικότητα, η διάταξη αυτή αντιμετωπίζει αυτό το είδος επίδοσης ή κοινοποίησης πράξεων ως ισοδύναμο με την ταχυδρομική επίδοση ή κοινοποίηση. Η διάταξη νομιμοποιεί την ηλεκτρονική αποστολή πράξης από τον λογαριασμό χρήστη του αποστολέα απευθείας στον λογαριασμό χρήστη του παραλήπτη ως έγκυρη μέθοδο επίδοσης ή κοινοποίησης πράξεων βάσει του κανονισμού, υπό την προϋπόθεση ότι πληρούνται μία από τις εναλλακτικές προϋποθέσεις που περιλαμβάνονται στα στοιχεία α) και β).

¹⁸ Απόφαση του Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση C-519/13, *Alpha Bank Cyprus*, ECLI:EU:C:2015:603· διάταξη του Δικαστηρίου της 28ης Απριλίου 2016 στην υπόθεση C-384/14, *Alta Realitat SL*, ECLI:EU:C:2016:316.

¹⁹ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 805/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τη θέσπιση ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου για μη αμφισβητούμενες αξιώσεις (ΕΕ L 143 της 30.4.2004, σ. 15).

²⁰ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1896/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση διαδικασίας ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής (ΕΕ L 399 της 30.12.2006, σ. 1).

²¹ Απόφαση της 2ας Μαρτίου 2017, ECLI:EU:C:2017:157.

Άρθρο 19

Προτείνεται η τροποποίηση αυτού του άρθρου για να μειωθεί ο υφιστάμενος κατακερματισμός των εθνικών συστημάτων. Με την πρόταση γίνονται δύο σημαντικές αλλαγές. Πρώτον, το δικαστήριο που επιλαμβάνεται της διαδικασίας θα πρέπει να στείλει ένα ενημερωτικό μήνυμα σχετικά με την κίνηση της διαδικασίας ή την ερήμην απόφαση στον διαθέσιμο λογαριασμό χρήστη του ερμηοδικήσαντος εναγομένου. Δεύτερον, η χρονική περίοδος για τη διαθεσιμότητα της κατ' εξαίρεση απαλλαγής στην παράγραφο 5 καθορίζεται ομοιόμορφα σε δύο έτη από την έκδοση της ερήμην απόφασης.

Άρθρο 23α

Η διάταξη αυτή ορίζει ότι η Επιτροπή καταρτίζει λεπτομερές πρόγραμμα παρακολούθησης των εκροών, των αποτελεσμάτων και των επιπτώσεων του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 24

Η διάταξη αυτή προβλέπει ότι η Επιτροπή θα προβεί σε αξιολόγηση του παρόντος κανονισμού σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής για τη βελτίωση της νομοθεσίας και σύμφωνα με τα σημεία 22 και 23 της διοργανικής συμφωνίας της 13ης Απριλίου 2016 και θα υποβάλει έκθεση σχετικά με τα κύρια πορίσματα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή.

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1393/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί επιδόσεως και κοινοποίησης στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις («επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων»)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 81,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής¹,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών²,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Για την καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, είναι αναγκαίο να βελτιωθεί περαιτέρω και να επιταχυνθεί η διαβίβαση και η επίδοση ή κοινοποίηση, μεταξύ των κρατών μελών, δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις.
- (2) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1393/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³ θεσπίζει κανόνες σχετικά με την επίδοση και την κοινοποίηση, στα κράτη μέλη, δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις.
- (3) Η αυξανόμενη δικαστική ενοποίηση των κρατών μελών, όπου η κατάργηση της διαδικασίας κήρυξης της εκτελεστότητας (exequatur) (ενδιάμεση διαδικασία) έχει καταστεί γενικός κανόνας, αποκάλυψε τα όρια των κανόνων του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1393/2007.

¹ EE C [...] της , σ. .

² EE C [...] της , σ. .

³ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1393/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, περί επιδόσεως και κοινοποίησης στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις («επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων») και κατάργησης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1348/2000 του Συμβουλίου (EE L 324 της 10.12.2007, σ. 79).

- (4) Για να εξασφαλιστεί η ταχεία διαβίβαση των πράξεων σε άλλα κράτη μέλη προκειμένου να επιδοθούν ή να κοινοποιηθούν εκεί, θα πρέπει να χρησιμοποιούνται όλα τα κατάλληλα μέσα της σύγχρονης τεχνολογίας επικοινωνιών, υπό την προϋπόθεση ότι τηρούνται ορισμένοι όροι ως προς την ακεραιότητα και την αξιοπιστία της πράξης που παραλαμβάνεται. Για τον σκοπό αυτόν, όλες οι επικοινωνίες και οι ανταλλαγές πράξεων μεταξύ των υπηρεσιών και των φορέων που ορίζονται από τα κράτη μέλη θα πρέπει να γίνονται μέσω ενός αποκεντρωμένου συστήματος τεχνολογίας πληροφοριών (ΤΠ) που θα αποτελείται από τα εθνικά συστήματα ΤΠ.
- (5) Η υπηρεσία παραλαβής θα πρέπει, σε κάθε περίπτωση και χωρίς περιθώριο διακριτικής ευχέρειας, να ενημερώνει εγγράφως τον παραλήπτη με το σχετικό τυποποιημένο έντυπο ότι μπορεί να αρνηθεί να παραλάβει το προς επίδοση ή κοινοποίηση έγγραφο αν αυτό δεν έχει συνταχθεί σε γλώσσα που αυτός κατανοεί ή στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του τόπου επίδοσης ή κοινοποίησης. Ο κανόνας αυτός θα πρέπει να ισχύει και για κάθε επόμενη επίδοση ή κοινοποίηση, αν ο παραλήπτης ασκήσει το δικαίωμά του να αρνηθεί την παραλαβή. Το δικαίωμα άρνησης θα πρέπει επίσης να ισχύει για την επίδοση ή κοινοποίηση από διπλωματικούς ή προξενικούς υπαλλήλους, την επίδοση ή κοινοποίηση μέσω ταχυδρομικών υπηρεσιών και την απευθείας επίδοση. Θα πρέπει να είναι δυνατόν να εξασφαλιστεί εναλλακτικά η επίδοση ή κοινοποίηση της πράξης για την οποία προβλήθηκε άρνηση παραλαβής με την επίδοση ή κοινοποίηση μετάφρασης της πράξης στον παραλήπτη.
- (6) Αν ο παραλήπτης αρνηθεί να παραλάβει την πράξη, το δικαστήριο ή η αρχή που έχει επιληφθεί της δικαστικής διαδικασίας στο πλαίσιο της οποίας χρειάστηκε να γίνει η επίδοση ή κοινοποίηση θα πρέπει να εξακριβώσει αν η εν λόγω άρνηση ήταν δικαιολογημένη. Για τον σκοπό αυτόν, το εν λόγω δικαστήριο ή αρχή θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη όλες τις σχετικές πληροφορίες που υπάρχουν στον φάκελο ή έχει στη διάθεσή του για να προσδιορίσει τις πραγματικές γλωσσικές δεξιότητες του παραλήπτη. Κατά την εκτίμηση των γλωσσικών δεξιοτήτων του παραλήπτη, το δικαστήριο μπορεί να λαμβάνει υπόψη πραγματικά στοιχεία, όπως έγγραφα που έγραψε ο παραλήπτης στην οικεία γλώσσα, το αν το επάγγελμα του παραλήπτη συνεπάγεται τέτοιες γλωσσικές δεξιότητες (π.χ. εκπαιδευτικός ή διερμηνέας), το αν ο παραλήπτης είναι πολίτης του κράτους μέλους στο οποίο διεξάγεται η δικαστική διαδικασία ή το αν ο παραλήπτης είχε διαμείνει για κάποιο διάστημα στο εν λόγω κράτος μέλος. Η εκτίμηση αυτή δεν πρέπει να πραγματοποιείται αν το έγγραφο συντάχθηκε ή μεταφράστηκε στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του τόπου επίδοσης ή κοινοποίησης.
- (7) Η αποδοτικότητα και η ταχύτητα των διασυνοριακών δικαστικών διαδικασιών απαιτεί να υπάρχουν δίαυλοι που να επιτρέπουν την απευθείας και ταχεία επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων σε πρόσωπα σε άλλα κράτη μέλη. Κατά συνέπεια, κάθε ενδιαφερόμενος σε δικαστική διαδικασία καθώς επίσης τα δικαστήρια ή οι αρχές που έχουν επιληφθεί δικαστικής διαδικασίας πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να επιδίδουν ή να κοινοποιούν πράξεις απευθείας με ηλεκτρονικά μέσα στον ψηφιακό λογαριασμό χρήστη ενός παραλήπτη που έχει την κατοικία του σε άλλο κράτος μέλος. Οι όροι χρήσης αυτού του είδους απευθείας ηλεκτρονικής επίδοσης ή κοινοποίησης θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι ηλεκτρονικοί λογαριασμοί των χρηστών χρησιμοποιούνται για τον σκοπό της επίδοσης ή κοινοποίησης πράξεων μόνο αν υπάρχουν κατάλληλες

εγγυήσεις για την προστασία των συμφερόντων των παραληπτών, είτε μέσω της πρόβλεψης υψηλών τεχνικών προτύπων είτε με τη ρητή συναίνεση του παραλήπτη.

- (8) Οι ήδη υπάρχοντες δίαυλοι απευθείας διαβίβασης και επίδοσης ή κοινοποίησης πράξεων θα πρέπει να βελτιωθούν, ούτως ώστε να υπάρχουν αξιόπιστες και γενικά προσιτές εναλλακτικές λύσεις αντί της παραδοσιακής διαβίβασης μέσω των υπηρεσιών παραλαβής. Για τον σκοπό αυτόν, οι πάροχοι ταχυδρομικών υπηρεσιών θα πρέπει να χρησιμοποιούν ειδική απόδειξη παραλαβής όταν πραγματοποιούν επιδόσεις ή κοινοποιήσεις μέσω του ταχυδρομείου σύμφωνα με το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ 1393/2007. Ομοίως, κάθε ενδιαφερόμενος σε δικαστική διαδικασία καθώς επίσης τα δικαστήρια ή οι αρχές που έχουν επιληφθεί δικαστικής διαδικασίας πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να επιδίδουν ή να κοινοποιούν πράξεις απευθείας στο έδαφος όλων των κρατών μελών μέσω δικαστικών λειτουργών, υπαλλήλων ή άλλων αρμόδιων προσώπων του κράτους μέλους παραλαβής.
- (9) Ο παρών κανονισμός σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται ιδίως από τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ειδικότερα, ο παρών κανονισμός επιδιώκει να διασφαλίσει τον πλήρη σεβασμό των δικαιωμάτων άμυνας των παραληπτών, τα οποία απορρέουν από το δικαίωμα για δίκαιη δίκη, που κατοχυρώνεται στο άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων.
- (10) Για να καταστεί δυνατή η ταχεία προσαρμογή των παραρτημάτων του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1393/2007, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 290 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με στόχο την τροποποίηση των παραρτημάτων I, II και IV του εν λόγω κανονισμού. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να διεξάγει η Επιτροπή κατάλληλες διαβουλεύσεις κατά τη διάρκεια των προπαρασκευαστικών εργασιών της, μεταξύ άλλων σε επίπεδο εμπειρογνομόνων, και οι διαβουλεύσεις αυτές να διεξάγονται σύμφωνα με τις αρχές που ορίζονται στη διοργανική συμφωνία της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου*. Ειδικότερα, για να εξασφαλιστεί η ισότιμη συμμετοχή στην εκπόνηση των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο λαμβάνουν όλα τα έγγραφα ταυτόχρονα με τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών και οι εμπειρογνώμονές τους έχουν συστηματικά πρόσβαση στις συνεδριάσεις των ομάδων εμπειρογνομόνων της Επιτροπής που ασχολούνται με την εκπόνηση των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.

* Διοργανική συμφωνία μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου, της 13ης Απριλίου 2016, ΕΕ L 123 της 12.5.2016, σ. 1.

- (11) Σύμφωνα με τα σημεία 22 και 23 της διοργανικής συμφωνίας της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου, η Επιτροπή θα πρέπει να αξιολογήσει τον παρόντα κανονισμό βάσει πληροφοριών που συλλέγονται μέσω ειδικών ρυθμίσεων παρακολούθησης, προκειμένου να εκτιμηθούν τα πραγματικά αποτελέσματα του κανονισμού και η ανάγκη για τυχόν περαιτέρω δράση.
- (12) Δεδομένου ότι οι στόχοι του παρόντος κανονισμού δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη, αλλά μπορούν να επιτευχθούν αποτελεσματικότερα σε

ενωσιακό επίπεδο, λόγω της δημιουργίας ενός νομικού πλαισίου που εξασφαλίζει την ταχεία και αποδοτική διαβίβαση και επίδοση ή κοινοποίηση δικαστικών και εξώδικων πράξεων σε όλα τα κράτη μέλη, η Ένωση μπορεί να λάβει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικής, που ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, που ορίζεται στο εν λόγω άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου αυτού.

- (13) Σύμφωνα με το άρθρο 3 και το άρθρο 4α παράγραφος 1 του πρωτοκόλλου αριθ. 21 σχετικά με τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας όσον αφορά τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, [το Ηνωμένο Βασίλειο] [και] [η Ιρλανδία] [έχει/έχουν κοινοποιήσει την επιθυμία του/της/τους να συμμετάσχει/-ουν στην έκδοση και εφαρμογή του παρόντος κανονισμού] [δεν συμμετέχει/-ουν στην έκδοση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται/-ονται απ' αυτόν ούτε υπόκειται/-νται στην εφαρμογή του].
- (14) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 σχετικά με τη θέση της Δανίας, που προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Δανία δεν συμμετέχει στην έκδοση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται απ' αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του.
- (15) Συνεπώς, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1393/2007 θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1393/2007 τροποποιείται ως εξής:

- 1) Το άρθρο 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής και ορισμοί

1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις για την επίδοση ή κοινοποίηση:
- α) δικαστικών πράξεων σε πρόσωπα που έχουν την κατοικία τους σε κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο στο οποίο διεξάγεται η δικαστική διαδικασία·
 - β) εξώδικων πράξεων που πρέπει να διαβιβαστούν από ένα κράτος μέλος σε άλλο.

Δεν εφαρμόζεται σε φορολογικές, τελωνειακές ή διοικητικές υποθέσεις ή όταν πρόκειται για την ευθύνη του κράτους για πράξεις ή παραλείψεις κατά την άσκηση δημόσιας εξουσίας (*acta iure imperii*).

2. Με εξαίρεση το άρθρο 3γ, ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται όταν η διεύθυνση του παραλήπτη της πράξης είναι άγνωστη.
3. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται στην επίδοση ή κοινοποίηση πράξης στον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπο (αντίκλητο) του διαδίκου στο κράτος μέλος στο οποίο διεξάγεται η διαδικασία, ανεξάρτητα από τον τόπο διαμονής του εν λόγω διαδίκου.
4. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:
 - α) «κράτος μέλος»: τα κράτη μέλη, με εξαίρεση τη Δανία.
 - β) «κράτος μέλος του δικάζοντος δικαστηρίου»: το κράτος μέλος στο οποίο διεξάγεται η δικαστική διαδικασία.»
- 2) Στο άρθρο 2 παράγραφος 4, το στοιχείο γ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«γ) τα μέσα παραλαβής πράξεων τα οποία έχουν στη διάθεσή τους για τις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 3α παράγραφος 4.»
- 3) Προστίθενται τα ακόλουθα άρθρα 3α, 3β και 3γ:

«Άρθρο 3α

Μέσα επικοινωνίας που πρέπει να χρησιμοποιούνται από τις υπηρεσίες διαβίβασης και παραλαβής και από τις κεντρικές αρχές

1. Οι πράξεις, οι αιτήσεις, οι επικυρώσεις, τα αποδεικτικά παραλαβής, οι βεβαιώσεις και κάθε επικοινωνία που πραγματοποιείται με βάση τα τυποποιημένα έντυπα του παραρτήματος Ι μεταξύ των υπηρεσιών διαβίβασης και παραλαβής, μεταξύ των υπηρεσιών αυτών και των κεντρικών αρχών ή μεταξύ των κεντρικών αρχών των διαφόρων κρατών μελών διαβιβάζονται μέσω αποκεντρωμένου συστήματος τεχνολογίας πληροφοριών (ΤΠ) που αποτελείται από εθνικά συστήματα ΤΠ διασυνδεδεμένα με επικοινωνιακή υποδομή που επιτρέπει την ασφαλή και αξιόπιστη διασυνοριακή ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των εθνικών συστημάτων ΤΠ.
2. Στις πράξεις, τις αιτήσεις, τις επικυρώσεις, τα αποδεικτικά παραλαβής, τις βεβαιώσεις και σε κάθε επικοινωνία που διαβιβάζονται μέσω του αποκεντρωμένου συστήματος ΤΠ που αναφέρεται στην παράγραφο 1 εφαρμόζεται το γενικό νομικό πλαίσιο για τη χρήση υπηρεσιών εμπιστοσύνης το οποίο θεσπίζεται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 910/2014 του Συμβουλίου*.
3. Αν οι πράξεις, οι αιτήσεις, οι επικυρώσεις, τα αποδεικτικά παραλαβής, οι βεβαιώσεις και κάθε άλλη επικοινωνία που αναφέρονται στην παράγραφο 1 χρειάζονται ή φέρουν σφραγίδα ή χειρόγραφη υπογραφή, είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθούν αντ' αυτής «εγκεκριμένες ηλεκτρονικές σφραγίδες» και «εγκεκριμένες ηλεκτρονικές υπογραφές», όπως ορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 910/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.
4. Αν η διαβίβαση σύμφωνα με την παράγραφο 1 δεν είναι δυνατή λόγω απρόβλεπτης και έκτακτης διακοπής λειτουργίας του αποκεντρωμένου συστήματος ΤΠ, η διαβίβαση πραγματοποιείται με τα ταχύτερα δυνατά εναλλακτικά μέσα.

* Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 910/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 2014, σχετικά με την ηλεκτρονική ταυτοποίηση και τις υπηρεσίες εμπιστοσύνης για τις ηλεκτρονικές συναλλαγές στην εσωτερική αγορά και την κατάργηση της οδηγίας 1999/93/ΕΚ (ΕΕ L 257 της 28.8.2014, σ. 73).

Άρθρο 3β

Έξοδα δημιουργίας του αποκεντρωμένου συστήματος ΤΠ

1. Κάθε κράτος μέλος αναλαμβάνει τα έξοδα εγκατάστασης, λειτουργίας και συντήρησης των σημείων πρόσβασης της επικοινωνιακής υποδομής του που διασυνδέουν τα εθνικά συστήματα ΤΠ στο πλαίσιο του αποκεντρωμένου συστήματος ΤΠ που αναφέρεται στο άρθρο 3α.
2. Κάθε κράτος μέλος αναλαμβάνει τα έξοδα εγκατάστασης και προσαρμογής των εθνικών του συστημάτων ΤΠ, ώστε να είναι διαλειτουργικά με την επικοινωνιακή υποδομή, καθώς και τα έξοδα διαχείρισης, λειτουργίας και συντήρησης των εν λόγω συστημάτων.
3. Οι παράγραφοι 1 και 2 εφαρμόζονται με την επιφύλαξη της δυνατότητας να υποβληθεί αίτηση για επιχορηγήσεις για τη στήριξη των δραστηριοτήτων που αναφέρονται στις παραγράφους αυτές στο πλαίσιο των χρηματοδοτικών προγραμμάτων της Ένωσης.

Άρθρο 3γ

Βοήθεια για τον εντοπισμό διευθύνσεων

1. Όταν δεν είναι γνωστή η διεύθυνση του προσώπου στο οποίο πρέπει να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί η δικαστική ή εξώδικη πράξη σε άλλο κράτος μέλος, τα κράτη μέλη παρέχουν βοήθεια με ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα μέσα:
 - α) δικαστική συνδρομή για τον προσδιορισμό της διεύθυνσης του προσώπου στο οποίο πρόκειται να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί η πράξη από τις ορισθείσες αρχές κατόπιν αιτήσεως του δικαστηρίου του κράτους μέλους το οποίο έχει επιληφθεί της σχετικής διαδικασίας·
 - β) δυνατότητα των προσώπων που προέρχονται από άλλα κράτη μέλη να υποβάλλουν αιτήσεις παροχής πληροφοριών σχετικά με διευθύνσεις απευθείας σε μητρώα κατοικίας ή σε άλλες βάσεις δεδομένων που είναι προσβάσιμες στο κοινό, συμπεριλαμβανομένης της ηλεκτρονικής υποβολής, με τη χρήση τυποποιημένου εντύπου μέσω της διαδικτυακής πύλης της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης·
 - γ) λεπτομερείς πρακτικές οδηγίες σχετικά με τους μηχανισμούς που είναι διαθέσιμοι για τον προσδιορισμό των διευθύνσεων των προσώπων στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου για αστικές και εμπορικές υποθέσεις, με σκοπό να καταστούν οι πληροφορίες διαθέσιμες στο κοινό.
2. Κάθε κράτος μέλος παρέχει στην Επιτροπή τις ακόλουθες πληροφορίες:

- α) τη μέθοδο βοήθειας που το κράτος μέλος θα παρέχει στο έδαφός του σύμφωνα με την παράγραφο 1·
- β) κατά περίπτωση, τα ονόματα και τις διευθύνσεις των αρχών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχεία α) και β).

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή κάθε μεταγενέστερη τροποποίηση των εν λόγω πληροφοριών.»·

- 4) Το άρθρο 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 4
Διαβίβαση πράξεων

1. Οι δικαστικές πράξεις διαβιβάζονται απευθείας και το ταχύτερο δυνατό μεταξύ των υπηρεσιών που ορίζονται βάσει του άρθρου 2.
 2. Η προς διαβίβαση πράξη συνοδεύεται από αίτηση που συντάσσεται σύμφωνα με το τυποποιημένο έντυπο που παρατίθεται στο παράρτημα Ι. Το έντυπο συμπληρώνεται στην επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους παραλαβής ή, αν στο εν λόγω κράτος μέλος υπάρχουν περισσότερες επίσημες γλώσσες, στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του τόπου όπου πρόκειται να γίνει η επίδοση ή κοινοποίηση ή σε άλλη γλώσσα την οποία το εν λόγω κράτος μέλος έχει δηλώσει ότι αποδέχεται. Κάθε κράτος μέλος δηλώνει την επίσημη γλώσσα ή γλώσσες της Ένωσης, πέραν της δικής του γλώσσας, τις οποίες αποδέχεται για τη συμπλήρωση του εντύπου.
 3. Οι πράξεις που διαβιβάζονται μέσω του αποκεντρωμένου συστήματος ΤΠ που αναφέρεται στο άρθρο 3α δεν αποστερούνται νομικής ισχύος και παραδεκτού ως αποδεικτικά στοιχεία σε νομικές διαδικασίες αποκλειστικά και μόνο λόγω του γεγονότος ότι είναι σε ηλεκτρονική μορφή. Αν πράξεις σε έντυπη μορφή μετατραπούν σε ηλεκτρονική μορφή για τον σκοπό της διαβίβασης μέσω του αποκεντρωμένου συστήματος ΤΠ, τα ηλεκτρονικά αντίγραφα ή οι εκτυπώσεις τους έχουν την ίδια ισχύ με τα πρωτότυπα έγγραφα.»·
- 5) Το άρθρο 6 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 6
Παραλαβή των πράξεων από την υπηρεσία παραλαβής

1. Αμέσως μόλις παραληφθεί η πράξη, αποστέλλεται στην υπηρεσία διαβίβασης, μέσω του αποκεντρωμένου συστήματος ΤΠ που αναφέρεται στο άρθρο 3α, αυτόματα απόδειξη παράδοσης.
2. Αν η αίτηση επίδοσης ή κοινοποίησης δεν μπορεί να εκτελεστεί με βάση τις διαβιβασθείσες πληροφορίες ή πράξεις, η υπηρεσία παραλαβής επικοινωνεί με την υπηρεσία διαβίβασης και ζητά τις ελλείπουσες πληροφορίες ή πράξεις.
3. Αν είναι προφανές ότι η αίτηση επίδοσης ή κοινοποίησης δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού ή αν η μη τήρηση των απαιτούμενων τυπικών

προϋποθέσεων καθιστά αδύνατη την επίδοση ή την κοινοποίηση, η αίτηση και οι διαβιβασθείσες πράξεις επιστρέφονται στην υπηρεσία διαβίβασης αμέσως μόλις παραληφθούν, μαζί με την έντυπη βεβαίωση επιστροφής, μέσω του τυποποιημένου εντύπου που παρατίθεται στο παράρτημα Ι.

4. Υπηρεσία παραλαβής που παραλαμβάνει πράξη για την επίδοση ή την κοινοποίηση της οποίας είναι κατά τόπον αρμόδια διαβιβάζει την πράξη και τη σχετική αίτηση, μέσω του αποκεντρωμένου συστήματος ΤΠ που αναφέρεται στο άρθρο 3α, στην κατά τόπον αρμόδια υπηρεσία παραλαβής του ίδιου κράτους μέλους, αν η αίτηση πληροί τους όρους του άρθρου 4 παράγραφος 2, και ενημερώνει σχετικά την υπηρεσία διαβίβασης χρησιμοποιώντας το τυποποιημένο έντυπο που παρατίθεται στο παράρτημα Ι. Αμέσως μόλις παραληφθούν η πράξη και η αίτηση από την κατά τόπον αρμόδια υπηρεσία παραλαβής του ίδιου κράτους μέλους, αποστέλλεται στην υπηρεσία διαβίβασης, μέσω του αποκεντρωμένου συστήματος ΤΠ που αναφέρεται στο άρθρο 3α, αυτόματη απόδειξη παράδοσης.»
- 6) Προστίθεται το ακόλουθο άρθρο 7α:

«Άρθρο 7α

Υποχρέωση ορισμού αντικλήτου για τον σκοπό της επίδοσης ή κοινοποίησης στο κράτος μέλος του δικάζοντος δικαστηρίου

1. Αν έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί στον εναγόμενο εισαγωγικό της δίκης έγγραφο, το δίκαιο του κράτους μέλους του δικάζοντος δικαστηρίου μπορεί να επιβάλει στους διαδίκους που έχουν την κατοικία τους σε άλλο κράτος μέλος την υποχρέωση να ορίσουν αντίκλητο για τον σκοπό της επίδοσης ή κοινοποίησης πράξεων σ' αυτούς στο κράτος μέλος του δικάζοντος δικαστηρίου.
 2. Αν ένας διάδικος δεν συμμορφωθεί με την υποχρέωση να ορίσει αντίκλητο σύμφωνα με την παράγραφο 1 και δεν έχει εκφράσει τη συναίνεσή του για τη χρήση ηλεκτρονικού λογαριασμού χρήστη για την επίδοση ή την κοινοποίηση σύμφωνα με το άρθρο 15α στοιχείο β), μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την επίδοση ή την κοινοποίηση πράξεων κατά τη διάρκεια της διαδικασίας κάθε τρόπος επίδοσης ή κοινοποίησης που επιτρέπεται βάσει του δικαίου του κράτους μέλους του δικάζοντος δικαστηρίου, υπό τον όρο ότι ο οικείος διάδικος έχει ενημερωθεί δεόντως σχετικά με τη συνέπεια αυτή.»
- 7) Το άρθρο 8 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 8

Άρνηση παραλαβής της πράξης

1. Η υπηρεσία παραλαβής ενημερώνει τον παραλήπτη, χρησιμοποιώντας το τυποποιημένο έντυπο που παρατίθεται στο παράρτημα ΙΙ, για το δικαίωμά του να αρνηθεί να παραλάβει την προς επίδοση ή κοινοποίηση πράξη, αν αυτή δεν έχει συνταχθεί ή δεν συνοδεύεται από μετάφραση σε μία από τις ακόλουθες γλώσσες:
 - α) σε γλώσσα την οποία κατανοεί ο παραλήπτης·

ή

- β) στην επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους παραλαβής ή, αν αυτό το κράτος μέλος έχει περισσότερες επίσημες γλώσσες, στην επίσημη ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του τόπου όπου πρόκειται να γίνει η επίδοση ή η κοινοποίηση.
2. Ο παραλήπτης μπορεί να αρνηθεί να παραλάβει την πράξη κατά τη χρονική στιγμή της επίδοσης ή κοινοποίησης ή εντός δύο εβδομάδων επιστρέφοντας στην υπηρεσία παραλαβής το τυποποιημένο έντυπο που παρατίθεται στο παράρτημα II.
3. Αν η υπηρεσία παραλαβής πληροφορηθεί ότι ο παραλήπτης αρνείται να παραλάβει την πράξη σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2, ενημερώνει αμέσως την υπηρεσία διαβίβασης με τη βεβαίωση που προβλέπεται στο άρθρο 10 και επιστρέφει την αίτηση.
4. Αν ο παραλήπτης αρνήθηκε να παραλάβει την πράξη σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2, το δικαστήριο ή η αρχή που επελήφθη της δικαστικής διαδικασίας κατά τη διάρκεια της οποίας πραγματοποιήθηκε η επίδοση ή κοινοποίηση επαληθεύει αν η άρνηση είναι βάσιμη.
5. Η επίδοση ή κοινοποίηση της πράξης μπορεί να θεραπευθεί μέσω της επίδοσης ή κοινοποίησης στον παραλήπτη, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού, της πράξης συνοδευόμενης από μετάφραση σε μια από τις γλώσσες που προβλέπονται στην παράγραφο 1. Στην περίπτωση αυτή, η ημερομηνία επίδοσης ή κοινοποίησης της πράξης είναι η ημερομηνία κατά την οποία η πράξη, συνοδευόμενη από μετάφραση, επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους παραλαβής. Όταν όμως, σύμφωνα με το δίκαιο κράτους μέλους, μια πράξη πρέπει να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί εντός τακτής προθεσμίας, λαμβάνεται υπόψη για τον αιτούντα η ημερομηνία επίδοσης ή κοινοποίησης του πρωτοτύπου της πράξης, όπως καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 2.
6. Οι παράγραφοι 1 έως 5 εφαρμόζονται στους άλλους τρόπους διαβίβασης και επίδοσης ή κοινοποίησης δικαστικών πράξεων που προβλέπονται στο τμήμα 2.
7. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, οι διπλωματικοί ή προξενικοί υπάλληλοι, όταν η επίδοση ή η κοινοποίηση πραγματοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 13, ή η αρχή ή το πρόσωπο, όταν η επίδοση ή η κοινοποίηση πραγματοποιείται σύμφωνα με τα άρθρα 14 ή 15α, ενημερώνουν τον παραλήπτη ότι μπορεί να αρνηθεί να παραλάβει την πράξη και ότι κάθε πράξη για την οποία υπάρχει άρνηση παραλαβής πρέπει να αποσταλεί στους συγκεκριμένους υπαλλήλους, αρχή ή πρόσωπο, αντιστοίχως.»
- 8) Στο άρθρο 10, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- «1. Όταν ολοκληρωθούν οι διατυπώσεις επίδοσης ή κοινοποίησης της πράξης, συντάσσεται σχετική βεβαίωση βάσει του τυποποιημένου εντύπου που παρατίθεται στο παράρτημα I και η βεβαίωση αυτή αποστέλλεται στην υπηρεσία διαβίβασης.»
- 9) Τα άρθρα 14 και 15 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 14

Επίδοση ή κοινοποίηση ταχυδρομικώς

1. Η επίδοση ή κοινοποίηση δικαστικών πράξεων μπορεί να γίνεται ταχυδρομικώς απευθείας σε πρόσωπα που έχουν την κατοικία τους σε άλλο κράτος μέλος με συστημένη επιστολή με απόδειξη παραλαβής.
2. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, η ταχυδρομική επίδοση ή κοινοποίηση πραγματοποιείται με τη χρήση της ειδικής απόδειξης παραλαβής που ορίζεται στο παράρτημα IV.
3. Ανεξαρτήτως του δικαίου του κράτους μέλους προέλευσης, η ταχυδρομική επίδοση ή κοινοποίηση θεωρείται επίσης ότι πραγματοποιήθηκε έγκυρα και όταν η πράξη παραδόθηκε στη διεύθυνση κατοικίας του παραλήπτη σε ενήλικα άτομα που ζουν στο ίδιο νοικοκυριό με τον παραλήπτη ή απασχολούνται εκεί από τον παραλήπτη και τα οποία έχουν την ικανότητα και είναι πρόθυμα να παραλάβουν την πράξη.

Άρθρο 15

Απευθείας επίδοση ή κοινοποίηση

1. Η επίδοση ή κοινοποίηση δικαστικών πράξεων μπορεί να γίνεται σε πρόσωπα που έχουν την κατοικία τους σε άλλο κράτος μέλος απευθείας μέσω δικαστικών λειτουργών, υπαλλήλων ή άλλων αρμόδιων προσώπων του κράτους μέλους παραλαβής.
 2. Κάθε κράτος μέλος παρέχει στην Επιτροπή τις πληροφορίες σχετικά με το είδος των επαγγελματιών ή των αρμόδιων προσώπων που επιτρέπεται να πραγματοποιούν επιδόσεις ή κοινοποιήσεις στο πλαίσιο του παρόντος άρθρου στο έδαφός τους.»
- 10) Προστίθεται το ακόλουθο άρθρο 15α:

«Άρθρο 15α

Ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση

Η επίδοση ή κοινοποίηση δικαστικών πράξεων μπορεί να γίνεται απευθείας σε πρόσωπα που έχουν την κατοικία τους σε άλλο κράτος μέλος με ηλεκτρονικά μέσα σε λογαριασμούς χρηστών στους οποίους έχει πρόσβαση ο παραλήπτης, υπό την προϋπόθεση ότι πληρούται τουλάχιστον ένας από τους ακόλουθους όρους:

- α) οι πράξεις αποστέλλονται και παραλαμβάνονται μέσω εγκεκριμένων ηλεκτρονικών υπηρεσιών συστημένης παράδοσης κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 910/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- β) μετά την έναρξη της δικαστικής διαδικασίας, ο παραλήπτης έδωσε ρητή συναίνεση στο δικαστήριο ή στην αρχή που επελήφθη της διαδικασίας να χρησιμοποιεί τον συγκεκριμένο λογαριασμό χρήστη για τους σκοπούς της επίδοσης ή κοινοποίησης πράξεων κατά την διάρκεια της δικαστικής διαδικασίας.»

- 11) Τα άρθρα 17 και 18 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 17

Τροποποίηση των παραρτημάτων

Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, σύμφωνα με το άρθρο 18, για την τροποποίηση των παραρτημάτων I, II και IV, προκειμένου να επικαιροποιηθούν τα τυποποιημένα έντυπα ή να γίνουν τεχνικές αλλαγές σ' αυτά.

Άρθρο 18

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων υπό τους όρους που καθορίζονται στο παρόν άρθρο.
 2. Η εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που αναφέρεται στο άρθρο 17 ανατίθεται στην Επιτροπή επ' αόριστον με αφετηρία [την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού].
 3. Η εξουσιοδότηση που αναφέρεται στο άρθρο 17 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης θέτει τέλος στην εξουσιοδότηση που ορίζεται στην απόφαση αυτή. Αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σ' αυτήν. Δεν θίγει το κύρος των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που έχουν ήδη εκδοθεί.
 4. Πριν από την έκδοση κατ' εξουσιοδότηση πράξης, η Επιτροπή διαβουλεύεται με εμπειρογνώμονες που ορίζονται από κάθε κράτος μέλος σύμφωνα με τις αρχές που ορίζονται στη διοργανική συμφωνία της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου*.
 5. Μόλις εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη, η Επιτροπή την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.
 6. Κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται σύμφωνα με το άρθρο 17 τίθεται σε ισχύ μόνο αν δεν διατυπωθεί αντίρρηση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εντός δύο μηνών από την κοινοποίηση της πράξης αυτής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ή αν, πριν από τη λήξη αυτής της προθεσμίας, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν θα διατυπώσουν αντιρρήσεις. Η περίοδος αυτή παρατείνεται κατά δύο μήνες με πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.»
- 12) Προστίθενται τα ακόλουθα άρθρα 18α και 18β:

«Άρθρο 18α

Θέσπιση του αποκεντρωμένου συστήματος ΤΠ

Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις που θεσπίζουν το αποκεντρωμένο σύστημα ΤΠ που αναφέρεται στο άρθρο 3α. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 18β παράγραφος 2.

Άρθρο 18β

Διαδικασία γνωμοδοτικής επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από γνωμοδοτική επιτροπή. Η επιτροπή αυτή είναι επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.
2. Όταν γίνεται παραπομπή στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.»
- 13) Το άρθρο 19 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 19

Ερημοδικία εναγομένου

1. Αν χρειαστεί να διαβιβαστεί εισαγωγικό δίκης έγγραφο σε άλλο κράτος μέλος προς επίδοση ή κοινοποίηση βάσει των διατάξεων του παρόντος κανονισμού και ο εναγόμενος ερημοδικήσει, δεν εκδίδεται απόφαση μέχρις ότου διαπιστωθεί ότι η επίδοση ή κοινοποίηση ή η παράδοση έγιναν εγκαίρως, ώστε ο εναγόμενος να είναι σε θέση να αμυνθεί, και ότι:
 - α) η πράξη επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε με τρόπο που προβλέπεται από το εσωτερικό δίκαιο του κράτους μέλους παραλαβής για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων στα πλαίσια διαδικασιών εντός του κράτους αυτού σε πρόσωπα που βρίσκονται στην επικράτειά του· ή
 - β) η πράξη παραδόθηκε πράγματι στον εναγόμενο ή στην κατοικία του με άλλο τρόπο που προβλέπεται από τον παρόντα κανονισμό.
2. Παρά τις διατάξεις της παραγράφου 1, ο δικαστής μπορεί να εκδώσει απόφαση, ακόμη και αν δεν έχει παραληφθεί βεβαίωση επίδοσης ή κοινοποίησης ή παράδοσης, αν πληρούνται όλοι οι ακόλουθοι όροι:
 - α) η πράξη διαβιβάστηκε με τρόπο προβλεπόμενο στον παρόντα κανονισμό·
 - β) από την ημερομηνία διαβίβασης της πράξης έχει παρέλθει χρονικό διάστημα τουλάχιστον έξι μηνών, που θεωρείται εύλογο από τον δικαστή για τη συγκεκριμένη περίπτωση·
 - γ) δεν έχει παραληφθεί καμία βεβαίωση οποιουδήποτε είδους, μολονότι έχει καταβληθεί κάθε εύλογη προσπάθεια παραλαβής της μέσω των αρμόδιων αρχών ή φορέων του κράτους μέλους παραλαβής.
3. Αν πληρούνται οι όροι της παραγράφου 2, καταβάλλονται εύλογες προσπάθειες ώστε, μέσω όλων των διαθέσιμων διαύλων επικοινωνίας, συμπεριλαμβανομένων

των μέσων σύγχρονης τεχνολογίας επικοινωνιών, να ενημερωθεί ο εναγόμενος η διεύθυνση ή ο λογαριασμός του οποίου είναι γνωστά στο επιληφθέν δικαστήριο ότι έχει κινηθεί δικαστική διαδικασία εναντίον του.

4. Οι παράγραφοι 1 και 2 δεν εμποδίζουν τον δικαστή να διατάξει προσωρινά ή ασφαλιστικά μέτρα, σε περίπτωση επείγουσας ανάγκης.
5. Αν χρειαστεί να διαβιβαστεί εισαγωγικό δίκης έγγραφο σε άλλο κράτος μέλος προς επίδοση ή κοινοποίηση βάσει των διατάξεων του παρόντος κανονισμού και εκδοθεί απόφαση κατά ερημοδικήσαντος εναγομένου, ο δικαστής έχει την ευχέρεια να απαλλάξει τον εναγόμενο από τα αποτελέσματα της παρόδου της προθεσμίας για την άσκηση ένδικου μέσου κατά της απόφασης, αν πληρούνται και οι δύο ακόλουθοι όροι:
 - α) ο εναγόμενος, χωρίς υπαιτιότητά του, δεν έλαβε εγκαίρως γνώση του εγγράφου ώστε να αμυνθεί, ή δεν έλαβε εγκαίρως γνώση της απόφασης ώστε να ασκήσει ένδικο μέσο· και
 - β) οι ισχυρισμοί του εναγομένου δεν φαίνονται παντελώς αστήρικτοι.

Η αίτηση απαλλαγής μπορεί να υποβληθεί μόνο μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα αφότου ο εναγόμενος έλαβε γνώση της απόφασης.

Η αίτηση δεν εξετάζεται αν κατατεθεί πέραν των δύο ετών μετά την ημερομηνία της απόφασης.

6. Μετά τη λήξη της περιόδου των δύο ετών από την ημερομηνία της απόφασης που αναφέρεται στην παράγραφο 2, οι διατάξεις του εθνικού δικαίου που επιτρέπουν την κατ' εξαίρεση απαλλαγή από τα αποτελέσματα της παρόδου της προθεσμίας για την άσκηση ένδικου μέσου δεν μπορούν να εφαρμοστούν για την αμφισβήτηση της αναγνώρισης και της εκτέλεσης της απόφασης αυτής σε άλλο κράτος μέλος.
7. Οι παράγραφοι 5 και 6 δεν εφαρμόζονται στις αποφάσεις που αφορούν την προσωπική κατάσταση των προσώπων.»
- 14) Στο άρθρο 23, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
 - «1. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τις πληροφορίες που αναφέρονται στα άρθρα 2, 3, 3γ, 4, 10, 11, 13 και 15. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή αν, κατά τη νομοθεσία τους, μια πράξη πρέπει να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί εντός τακτής προθεσμίας, όπως αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 3 και στο άρθρο 9 παράγραφος 2.»
- 15) Προστίθεται το ακόλουθο άρθρο 23α:

«Άρθρο 23α
Παρακολούθηση

1. Το αργότερο [δύο έτη μετά την ημερομηνία έναρξης εφαρμογής του παρόντος κανονισμού], η Επιτροπή καταρτίζει λεπτομερές πρόγραμμα παρακολούθησης των εκροών, των αποτελεσμάτων και των επιπτώσεων του παρόντος κανονισμού.

2. Το πρόγραμμα παρακολούθησης καθορίζει τα μέσα και τα χρονικά διαστήματα συλλογής των δεδομένων και των λοιπών αναγκαίων στοιχείων. Διευκρινίζει τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν από την Επιτροπή και τα κράτη μέλη για τη συλλογή και την ανάλυση των δεδομένων και των λοιπών στοιχείων.
3. Τα κράτη μέλη παρέχουν στην Επιτροπή τα δεδομένα και τα λοιπά στοιχεία που απαιτούνται για την παρακολούθηση.»
- 16) Το άρθρο 24 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 24
Αξιολόγηση

1. Το νωρίτερο [πέντε έτη μετά την ημερομηνία έναρξης εφαρμογής του παρόντος κανονισμού], η Επιτροπή προβαίνει σε αξιολόγηση του παρόντος κανονισμού και υποβάλλει έκθεση για τα κύρια πορίσματά της στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή.
2. Τα κράτη μέλη παρέχουν στην Επιτροπή τις πληροφορίες που απαιτούνται για την εκπόνηση της εν λόγω έκθεσης.»
- 17) Προστίθεται νέο παράρτημα IV, που παρατίθεται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από ... [18 μήνες μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού].

Ωστόσο:

- α) το σημείο 14 του άρθρου 1 εφαρμόζεται από [12 μήνες μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού] και
- β) τα σημεία 3, 4 και 5 του άρθρου 1 εφαρμόζονται από ... [24 μήνες μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού].

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα κράτη μέλη σύμφωνα με τις Συνθήκες.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

Βρυξέλλες, 31.5.2018
COM(2018) 379 final

ANNEX

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

της

πρότασης

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1393/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί επιδόσεως και κοινοποίησης στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις («επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων»)

- {SEC(2018) 272 final} - {SWD(2018) 286 final} - {SWD(2018) 287 final}

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

Απόδειξη παραλαβής που πρέπει να χρησιμοποιείται για την ταχυδρομική επίδοση ή κοινοποίηση σύμφωνα με το άρθρο 14

ΑΠΟΔΕΙΞΗ ΠΑΡΑΛΑΒΗΣ για την ταχυδρομική επίδοση ή κοινοποίηση δικαστικών ή εξώδικων πράξεων [άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1393/2007]		ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ ΚΩΔΙΚΟΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ:	
ΑΠΟΣΤΟΛΕΑΣ:	ΠΑΡΑΛΗΠΤΗΣ:	Ονοματεπώνυμο παραλαβόντος:	
Ονοματεπώνυμο/Επωνυμία:	Ονοματεπώνυμο/Επωνυμία:	Υπογραφή παραλαβόντος:	
Η ΑΠΟΔΕΙΞΗ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΠΙΣΤΡΑΦΕΙ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:		ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ/ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ ΤΗΣ ΠΡΑΞΗΣ:	
		ηη μμ έέέέ	
Οδός:	Αριθ.	Οδός:	Αριθ.
Πόλη:		Πόλη:	
Ταχ. κωδικός:		Ταχ. κωδικός:	
Κράτος:		Κράτος:	
Για τον πάροχο ταχυδρομικών υπηρεσιών:		ΠΑΡΑΔΟΘΗΚΕ:	ΕΠΙΣΤΡΑΦΗΚΕ
		στον παραλήπτη: ☐	για τον εξής λόγο:
		σε αντίκλητο: ☐	Άγνωστη διεύθυνση: ☐
		σε ενήλικο άτομο που κατοικεί στην ίδια διεύθυνση: ☐	Άγνωστος παραλήπτης: ☐
		σε υπάλληλο του παραλήπτη: ☐	Αζήτητο: ☐
			Άρνηση παραλαβής: ☐
			Αλλαγή διεύθυνσης παραλήπτη: ☐

»